

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

14. marts 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 119/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 119/02	Sag C-594/19 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. januar 2022 — Deutsche Lufthansa AG mod Europa-Kommissionen og Land Rheinland-Pfalz (Appel – statsstøtte – støtte til fordel for lufthavne og luftfartsselskaber – afgørelse, hvorved foranstaltningerne til fordel for Frankfurt Hahn lufthavn kvalificeres som statsstøtte, der er forenelig med det indre marked, og det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte til fordel for luftfartsselskaber, der benytter denne lufthavn – formaliteten vedrørende et annullationssøgsmål – artikel 263, stk. 4, TEUF – fysisk eller juridisk person, der ikke er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede afgørelse – effektiv domstolsbeskyttelse)	2
2022/C 119/03	Sag C-638/19 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. januar 2022 — Europa-Kommissionen mod European Food SA m.fl. (Appel – statsstøtte – artikel 107 TEUF og 108 TEUF – bilateral investeringsaftale – voldgiftsklausul – Rumænien – tiltrædelse af Den Europæiske Union – ophævelse af en skattemæssig incitamentsordning inden tiltrædelsen – voldgiftskendelse om tilkendelse af erstatning og renter efter tiltrædelsen – afgørelse fra Europa-Kommissionen, hvorefter denne udbetaling udgør en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – Kommissionens kompetence – tidsmæssig anvendelse af EU-retten – fastlæggelse af det tidspunkt, hvor retten til at modtage støtten overdrages til støttemodtageren – artikel 19 TEU – artikel 267 TEUF og 344 TEUF – EU-rettens autonomi)	3

2022/C 119/04	Sag C-788/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. januar 2022 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud – artikel 258 TEUF – kapitalens frie bevægelighed – oplysningsforpligtelse vedrørende formuegoder og rettigheder, der besiddes i andre medlemsstater i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) – overtrædelse af denne forpligtelse – forældelse – sanktioner)	3
2022/C 119/05	Sag C-891/19 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. januar 2022 — Europa-Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válcovny trub Chomutov a.s. og Vallourec Deutschland GmbH (Appel – dumping – gennemførelsesforordning (EU) 2017/804 – import af visse sømløse rør med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – forordning (EU) 2016/1036 – artikel 3, stk. 2, 3 og 6, og artikel 17 – fastlæggelse af skaden – undersøgelse af dumpingimportens indvirkning på priserne på de samme varer, der sælges på markedet i Den Europæiske Union – prisunderbudsanalyse – anvendelse af metoden med varekontrolnumre – pligt for Europa-Kommissionen til at tage hensyn til de forskellige markedssegmenter vedrørende den omhandlede vare og til alt salg af samme varer fra de stikprøveudtagne EU-producenter)	4
2022/C 119/06	Sag C-899/19 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. januar 2022 — Rumænien mod Europa-Kommissionen og Ungarn [Appel – regler for institutionerne – borgerinitiativ – forordning (EU) nr. 211/2011 – artikel 4, stk. 2, litra b) – registrering af et forslag til borgerinitiativ – betingelse om, at dette forslag ikke åbenbart falder uden for Europa-Kommissionens beføjelse til at fremsætte et forslag til EU-retsakt med henblik på gennemførelsen af traktaterne – afgørelse (EU) 2017/652 – borgerinitiativet »Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe« – delvis registrering – artikel 5, stk. 2, TEU – princippet om kompetencetildeling – artikel 296 TEUF – begrundelsespligt – kontradiktionsprincippet]	5
2022/C 119/07	Sag C-51/20: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. januar 2022 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud – statsstøtte – støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked – tilbagesøgningsforpligtelse – Domstolens dom, der fastslår traktatbruddet – undladelser af gennemførelse – manglende overholdelse af forpligtelsen til at tilbagesøge ulovlig og uforenelig støtte – økonomiske sanktioner – forholdsmæssig og afskrækkende karakter – tvangsbøde – fast beløb – betalingsevne – vægtning af stemmerne for medlemsstaten i Europa-Parlamentet)	5
2022/C 119/08	Sag C-90/20: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. januar 2022 — Højesteret — Danmark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Apcoa Parking Danmark A/S mod Skatteministeriet) [Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra c) – anvendelsesområde – afgiftspligtige transaktioner – virksomhed, der udøves af et privatretligt selskab – drift af parkeringsanlæg på privat område – kontrolgebyrer, der opkræves af dette selskab ved bilisters overtrædelse af de almindelige vilkår for brug af disse parkeringsanlæg – kvalificering – transaktioners økonomiske og forretningsmæssige virkelighed]	6
2022/C 119/09	Sag C-118/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. januar 2022 — JY mod Wiener Landesregierung (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – artikel 20 TEUF og 21 TEUF – anvendelsesområde – afkald på statsborgerskab i en medlemsstat med henblik på at opnå statsborgerskab i en anden medlemsstat i overensstemmelse med tilsagn om naturalisation fra denne anden medlemsstat – tilbagekaldelse af dette tilsagn af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed – proportionalitetsprincippet – statsløshed)	7
2022/C 119/10	Sag C-165/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 20. januar 2022 — ET, som kurator for Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – direktiv 2003/87/EF – artikel 3e – inddragelse af luftfartsaktiviteter – direktiv 2008/101/EF – gratistildeling og gratis udstedelse af kvoter til luftfartøjsoperatører – en sådan operatørs indstilling af sin virksomhed på grund af insolvens – den kompetente nationale myndigheds afgørelse om afslag på at udstede kvoter til kurator i det konkursramte selskab)	7

2022/C 119/11	Sag C-179/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. januar 2022 — Fondul Proprietatea SA mod Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, under likvidation, SC Complexul Energetic Oltenia SA, Compania Națională de Transport al Energiei Electrice »Transelectrica« SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – det indre marked for elektricitet – direktiv 2009/72/EF – artikel 15, stk. 4 – prioriteret lastfordeling – forsyningssikkerhed – artikel 32, stk. 1 – fri adgang for tredjeparter – garanteret adgang til transmissionssystemerne – direktiv 2009/28/EF – artikel 16, stk. 2 – garanteret adgang – artikel 107, stk. 1, TEUF – artikel 108, stk. 3, TEUF – statsstøtte)	8
2022/C 119/12	Sag C-181/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. januar 2022 — VYSOČINA WIND a.s. mod Česká republika — Ministerstvo životního prostředí (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 2012/19/EU – affald af elektrisk og elektronisk udstyr – forpligtelse til finansiering af omkostningerne ved håndtering af affald fra fotovoltaiske paneler – tilbagevirkende kraft – retssikkerhedsprincippet – ukorrekt gennemførelse af et direktiv – medlemsstatens ansvar)	9
2022/C 119/13	Sag C-234/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. januar 2022 — »Sātiņi-S« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland) [Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – forordning (EU) nr. 1305/2013 – støtte til udvikling af landdistrikterne – artikel 30, stk. 6, litra a) – betalinger i henhold til Natura 2000 – kompensation for indtægtstab i landbrugs- og skovbrugsområder – tørvebundsarealer – forbud mod at foretage beplantninger med tranebær – ingen kompensation – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 17 – ejendomsret]	10
2022/C 119/14	Sag C-238/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. januar 2022 — »Sātiņi-S« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 17 – ejendomsret – direktiv 2009/147/EF – erstatning for skader på akvakultur forårsaget af beskyttede vilde fugle i et Natura 2000-område – erstatning, der er mindre end den faktisk lidte skade – artikel 107, stk. 1, TEUF – statsstøtte – begrebet »fordel« – betingelser – forordning (EU) nr. 717/2014 – de minimis-regel)	11
2022/C 119/15	Sag C-261/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. januar 2022 — Thelen Technopark Berlin GmbH mod MN (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – fri udveksling af tjenesteydelser – artikel 49 TEUF – direktiv 2006/123/EF – artikel 15 – arkitekters og ingeniørers honorarer – obligatoriske minimumspriser – direkte virkning – traktatbrudsdom afsagt, mens en sag verserer ved en national ret)	11
2022/C 119/16	Sag C-347/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. januar 2022 — SIA »Zinātnes parks« mod Finanšu ministrija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā rajona tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – strukturfonde – Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) – forordning (EU) nr. 1303/2013 – program for medfinansiering – statsstøtte – forordning (EU) nr. 651/2014 – anvendelsesområde – grænser – begreberne »selskabets tegnede kapital« og »kriseramt virksomhed« – udelukkelse af kriseramte virksomheder fra støtte fra EFRU – bestemmelser om, hvorledes en forhøjelse af selskabets tegnede kapital får virkning – tidspunktet for fremlæggelsen af beviser for denne forhøjelse – princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet)	12
2022/C 119/17	Sag C-432/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. januar 2022 — ZK mod (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wien — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – indvandringspolitik – direktiv 2003/109/EF – artikel 9, stk. 1, litra c) – fortabelse af tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding – fravær fra Den Europæiske Unions område i en periode på 12 på hinanden følgende måneder – afbrydelse af denne fraværperiode – ulovlige og kortvarige ophold på EU's område)	13
2022/C 119/18	Sag C-151/21: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 13. december 2021 — Servicio de Salud de Castilla-La Mancha (SESCAM) mod BF (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien) (Rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 4 – princippet om ikke-diskrimination – området for folkesundhed – beregning af anciennitetstillæg – national lovgivning, hvorefter der ved beregningen af anciennitetstillæg til vedtægtsmæssigt fastansat personale ikke tages hensyn til de perioder, hvori der midlertidigt er udøvet tjeneste i en højere stillingsgruppe)	14

2022/C 119/19	Sag C-226/21: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 13. december 2021 — KQ mod Servicio de Salud de Castilla-La Mancha (SESCAM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Toledo — Spanien) (Rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — princippet om ikke-diskrimination — begrebet »ansættelsesvilkår« — fritagelse fra lægevagttjeneste på grund af alder, som alene indrømmes fastansatte)	14
2022/C 119/20	Sag C-740/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. januar 2022— SN m. fl. mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf, Tyskland) (Luftransport — kompensation til passagerer i tilfælde af boardingafvisning — passagerer, som er mødt op i lufthavnen i tilstrækkelig tid — situation, hvor et fly ikke nås på grund af usædvanligt lang indcheckningstid — organisationsmangler eller forstyrrelser i lufthavnen)	15
2022/C 119/21	Sag C-169/21 P: Appel iværksat den 15. marts 2021 af Sergio Spadafora til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 10. februar 2021 i sag T-130/19, Spadafora mod Kommissionen	15
2022/C 119/22	Sag C-514/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 20. august 2021 — LU mod Minister for Justice and Equality	16
2022/C 119/23	Sag C-515/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 20. august 2021 — PH mod Minister for Justice and Equality	17
2022/C 119/24	Sag C-518/21 P: Appel iværksat den 20. august 2021 af FT m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-699/19, FT m.fl. mod Kommissionen	18
2022/C 119/25	Sag C-713/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 25. november 2021 — A mod Finanzamt X	18
2022/C 119/26	Sag C-741/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 1. december 2021 — GP mod juris GmbH	19
2022/C 119/27	Sag C-746/21 P: Appel iværksat den 2. december 2021 af Altice Group Lux Sàrl, tidligere New Altice Europe BV, under likvidation, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 22. september 2021 i sag T-425/18, Altice Europe mod Kommissionen	19
2022/C 119/28	Sag C-766/21 P: Appel iværksat den 8. december 2021 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-384/19, Parlamentet mod Axa Assurances Luxembourg SA m.fl.	21
2022/C 119/29	Sag C-778/21 P: Appel iværksat den 14. december 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 29. september 2021 i forenede sager T-344/19 og T-356/19, Front Polisario mod Rådet	22
2022/C 119/30	Sag C-779/21 P: Appel iværksat den 14. december 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidet Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-279/19, Front Polisario mod Rådet	23
2022/C 119/31	Sag C-798/21 P: Appel iværksat den 16. december 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 29. september 2021 i de forenede sager T-344/19 og T-356/19, Front Polisario mod Rådet	23
2022/C 119/32	Sag C-799/21 P: Appel iværksat den 16. december 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-279/19, Front Polisario mod Rådet	24

2022/C 119/33	Sag C-822/21: Sag anlagt den 30. december 2021 — Republiken Letland mod Kongeriget Sverige .	25
2022/C 119/34	Sag C-832/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 27. december 2021 — Beverage City & Lifestyle GmbH m.fl. mod Advance Magazine Publishers, Inc.	26
2022/C 119/35	Sag C-7/22 P: Appel iværksat den 4. januar 2022 af RQ til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 17. november 2021 i sag T-147/17, Anastassopoulos m.fl. mod Rådet og Kommissionen	27
2022/C 119/36	Sag C-10/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Roma (Italien) den 5. januar 2022 — Liberi editori e autori (LEA) mod Jamendo SA	28
2022/C 119/37	Sag C-11/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Halduskohus (Estland) den 5. januar 2022 — Est Wind Power OÜ mod AS Elering	28
2022/C 119/38	Sag C-20/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 10. januar 2022 — Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM) mod Ministre des Solidarités et de la Santé	29
2022/C 119/39	Sag C-46/22 P: Appel iværksat den 20. januar 2022 af Liam Jenkinson til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidet Afdeling) den 10. november 2021 i sag T- 602/15 RENV, Jenkinson mod Rådet m.fl.	30

Retten

2022/C 119/40	Sag T-303/16: Rettens dom af 26. januar 2022 — Mylan IRE Healthcare mod Kommissionen [Humanmedicinske lægemidler – lægemidler til sjældne sygdomme – markedsføringstilladelser for lægemidlerne Tobramycin VVB og relaterede navne – fravigelse fra den eksklusive ret på markedet for Tobi Podhaler, som indeholder det virksomme stof tobramycin – artikel 8, stk. 3, litra c), i forordning (EF) nr. 141/2000 – begrebet »væsentlig gavn« – begrebet »klinisk overlegenhed« – artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, litra d), i forordning (EF) nr. 847/2000 – pligt til at udvise omhu – åbenbart urigtigt skøn]	31
2022/C 119/41	Sag T-757/18: Rettens dom af 19. januar 2022 — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou mod Kommissionen (Statsstøtte – græske kasinoer – ordning, der pålægger en afgift på 80 % på entrépriser med forskellige beløb – sontring mellem offentlige og private kasinoer – klage – afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og ulovlig og anordnet tilbagesøgt – afgørelsen annulleres ved Rettens dom – afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte – annulationssøgsmål – anfægtelig retsakt – formalteten – ret til forsvar)	31
2022/C 119/42	Sag T-610/19: Rettens dom af 19. januar 2022 — Deutsche Telekom mod Kommissionen [Annulations- og erstatningssøgsmål – konkurrence – misbrug af dominerende stilling – det slovakiske marked for højhastighedstelekomunikationstjenester – afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 102 TEUF og EØS-aftalens artikel 54 – dom, hvorved afgørelsen annulleres delvis, og den pålagte bøde nedsættes – Kommissionens afslag på betaling af morarenter – artikel 266 TEUF – artikel 90, stk. 4, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder – fratagelse af rådigheden over den med urette betalte bøde – tab af indtægter – morarenter – satser – skade]	32
2022/C 119/43	Sag T-325/20: Rettens dom af 26. januar 2022 — Unger Marketing International mod EUIPO — Orben Wasseraufbereitung (Vandrensere) [EU-varemærker – ugyldighedssag – design, der gengiver en vandrenser – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 – ugyldighedserklæring]	33

2022/C 119/44	Sag T-366/20: Rettens dom af 12. januar 2022 — 1031023 B.C. mod EUIPO — Bodegas San Valero (Gengivelse af en cirkel tegnet med pensel) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver en cirkel tegnet med pensel – det ældre nationale figurmærke ORIGIUM 1944 – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	34
2022/C 119/45	Sag T-483/20: Rettens dom af 19. januar 2022 — Tecnica Group mod EUIPO — Zeitneu (Formen på en støvle) [EU-varemærker – ugyldighedssag – ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke – formen på en støvle – erklæring om delvis ugyldighed – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – EU-varemerkedomstoles afgørelser i søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger krænkelse – retskraft]	34
2022/C 119/46	Sag T-570/20: Rettens dom af 26. januar 2022 — Kedrion mod EMA (Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – indsamling og behandling af plasma – Plasma Master File – afslag på aktindsigt – undtagelse vedrørende beskyttelsen af en tredjemands forretningsmæssige interesser – fejlagtig fastlæggelse af begæringens genstand – forpligtelse til at begrunde afslaget på aktindsigt specifikt og konkret)	35
2022/C 119/47	Sag T-586/20: Rettens dom af 26. januar 2022 — MN mod Europol (Personalesag – midlertidigt ansatte – ikke-forlængelse af en tidsbegrænset kontrakt for en tidsbegrænset periode – åbenbart urigtigt skøn)	36
2022/C 119/48	Sag T-630/20: Rettens dom af 12. januar 2022 — MW mod Parlamentet (Personalesag – midlertidigt ansatte – politisk gruppe – afskedigelse – brud på tillidsforhold – psykisk chikane – åbenbart fejlskøn – magtfordrejning – ansvar)	36
2022/C 119/49	Sag T-647/20: Rettens dom af 12. januar 2022 — Verelst mod Rådet (Regler for institutionerne – forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed – forordning (EU) 2017/1939 – udpegelse af de europæiske anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed – udpegelse af en af de kandidater, der er indstillet af Belgien – reglerne om udpegelse af europæiske anklagere)	37
2022/C 119/50	Sag T-76/21: Rettens dom af 19. januar 2022 — Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman mod EUIPO — Cirillo (POMODORO) [EU-varemærker – fortabelsessag – ansøgning om EU-ordmærket POMODORO – reel brug af varemærket – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – skriftlig begrundelse for klagen – frist for indgivelse – artikel 58, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2018/625 – kendsgerninger og beviser, der er fremlagt for første gang for appelkammeret – artikel 27, stk. 4, i delegeret forordning 2018/625 – bevis for reel brug]	37
2022/C 119/51	Sag T-99/21: Rettens dom af 19. januar 2022 — Construcciones Electromecánicas Sabero mod EUIPO — Magdalenas de las Heras (Heras Bareche) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket Heras Bareche – det ældre figurmærke MAGDALENAS DeLasHeras – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	38
2022/C 119/52	Sag T-160/21: Rettens dom af 12. januar 2022 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Malpricht (APIRETAL) [EU-varemærker – fortabelsessag – ordmærke APIRETAL – fortabelseserklæring – manglende reel brug af varemærket – ingen rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (UE) 2017/1001]	39
2022/C 119/53	Sag T-259/21: Rettens dom af 12. januar 2022 — Neolith Distribution mod EUIPO (Formen på et ornamentalt mønster) [EU-varemærker – ansøgning om et EU-mønstermærke – gengivelse af et ornamentalt mønster – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	39

2022/C 119/54	Sag T-270/21: Rettens dom af 19. januar 2022 — Estetica Group Iwona Michalak mod EUIPO (PURE BEAUTY) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærke PURE BEAUTY – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] .	40
2022/C 119/55	Sag T-300/21: Rettens dom af 26. januar 2022 — CNH Industrial mod EUIPO (SOILXPLOER) [EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket SOILXPLOER – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]	40
2022/C 119/56	Sag T-301/21: Rettens dom af 26. januar 2022 — CNH Industrial mod EUIPO (CROPXPLOER) [EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket CROPXPLOER – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]	41
2022/C 119/57	Sag T-730/19: Rettens kendelse af 4. januar 2022 — CR og CT mod ECB (Økonomisk og monetær politik – sagsøger, der er ophørt med at besvare Rettens henvendelser – uforment at træffe afgørelse)	41
2022/C 119/58	Sag T-148/20: Rettens kendelse af 19. januar 2022 — FC mod EASO (Annulatioessøgsmål – personalesag – midlertidigt ansatte – afslag på at udlevere et bevis for vandel og hæderlighed – afvisning af at acceptere en tilbagetrækning af opsigelsen – rent bekræftende retsakt – klagefrist – den administrative procedure ulovlig – afvisning – erstatningssøgsmål – tæt forbundet med påstanden om annullation – afvisning)	42
2022/C 119/59	Sag T-571/20: Rettens kendelse af 21. december 2021 — Luna Italia mod EUIPO — Luna (LUNA SPLENDIDA) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket LUNA SPLENDIDA – det ældre EU-figurmærke Luna – relativ registreringshindring – artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	43
2022/C 119/60	Sag T-604/20: Rettens kendelse af 22. december 2021 — Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen (Dumping – import af ekstruderet aluminium med oprindelse i Kina – retsakt, som gør importen til genstand for registrering – midlertidig antidumpingtold – ophævelse af registreringspligten – endelig antidumpingtold – søgsmålsinteresse ophørt – uforment at træffe afgørelse)	43
2022/C 119/61	Sag T-725/20: Rettens kendelse af 22. december 2021 — Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen (Dumping – import af ekstruderet aluminium med oprindelse i Kina – retsakt om indførelse af midlertidig antidumpingtold – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – forberedende retsakt – afvisning – endelig antidumpingtold – søgsmålsinteresse ophørt – uforment at træffe afgørelse)	44
2022/C 119/62	Sag T-743/20: Rettens kendelse af 17. januar 2022 — Car-Master 2 mod Kommissionen (Konkurrence – karteller – markedet for reparation af motorkøretøjer i Polen – afgørelse om afvisning af en klage – artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 – en national konkurrencemyndigheds behandling af sagen – søgsmål, der er retligt ugrundet)	45
2022/C 119/63	Sagerne T-161/21 og T-161/21 AJ I: Rettens kendelse af 14. december 2021 — McCord mod Kommissionen (Annulatioessøgsmål – passivitetssøgsmål – udkast til Kommissionens forordning om at gøre udførslen fra Unionen af visse varer betinget af fremlæggelse af en udførselstilladelse – Kommissionens forslag om at gøre udførslen af vacciner mod covid-19 til Nordirland betinget af fremlæggelse af en udførselstilladelse under henvisning til artikel 16 i protokollen om Irland/Nordirland til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab – manglende offentliggjort politik for de omstændigheder, hvorunder Unionen iværksætter nævnte protokols artikel 16 – delvist åbenbart afvisningsgrundlag – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	45

2022/C 119/64	Sag T-205/21: Rettens kendelse af 21. december 2021 — Kewazo mod EUIPO (Liftbot) (EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Liftbot – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	46
2022/C 119/65	Sag T-381/21: Rettens kendelse af 22. december 2021 — D&A Pharma mod EMA (Annulations-søgsmål – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse for lægemidlet Hopveus – nedlæggelse af en stående videnskabelig rådgivende gruppe – manglende søgsmålsinteresse – afvisning)	46
2022/C 119/66	Sag T-540/21: Rettens kendelse af 4. januar 2022 — Vivostore mod EUIPO — Linda (VIVO LIFE) (EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforment at træffe afgørelse) . . .	47
2022/C 119/67	Sag T-574/21: Rettens kendelse af 21. januar 2022 — Santos mod EUIPO (Formen af en citruspresser) (EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforment at træffe afgørelse)	48
2022/C 119/68	Sag T-665/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. december 2021 — Civitta Eesti mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – juridisk, socio-økonomisk og teknisk bistand på området for energi, mobilitet og transport – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)	48
2022/C 119/69	Sag T-717/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. januar 2022 — ICA Traffic mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – offentlige kontrakter – levering af desinfektionsrobotter – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)	49
2022/C 119/70	Sag T-731/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. januar 2022 — Společnost pro eHealth databáze mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – tilkudsftale indgået som led i rammeprogrammet for innovation og konkurrenceevne (2007-2013) – tilbagesøgning af udbetalte midler – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	49
2022/C 119/71	Sag T-14/22: Sag anlagt den 10. januar 2022 — uwe JetStream mod EUIPO (JET STREAM)	50
2022/C 119/72	Sag T-29/22: Sag anlagt den 18. januar 2022 — Polynt mod ECHA	50
2022/C 119/73	Sag T-30/22: Sag anlagt den 18. januar 2022 — Sanoptis mod EUIPO — Sanoptis Pharma (SANOPTIS)	51
2022/C 119/74	Sag T-33/22: Sag anlagt den 19. januar 2022 — Vallegre mod EUIPO — Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA)	52
2022/C 119/75	Sag T-35/22: Sag anlagt den 20. januar 2022 — Kaminski mod EUIPO — Polfarmex (SYRENA) . . .	53
2022/C 119/76	Sag T-43/22: Sag anlagt den 21. januar 2022 — Sanrio mod EUIPO — Miroglio Fashion (SANRIO CHARACTERS)	54
2022/C 119/77	Sag T-44/22: Sag anlagt den 24. januar 2022 — International Masis Tabak mod EUIPO — Philip Morris Brands (Gengivelse af en pakke cigaretter)	54
2022/C 119/78	Sag T-51/22: Sag anlagt den 28. januar 2022 — Santos mod EUIPO (Formen på en citruspresse) . .	55
2022/C 119/79	Sag T-55/22: Sag anlagt den 23. januar 2022 — Swords mod Kommissionen og ECDC	56
2022/C 119/80	Sag T-57/22: Sag anlagt den 28. januar 2022 — Ungarn mod Kommissionen	57
2022/C 119/81	Sag T-61/22: Sag anlagt den 31. januar 2022 — OD mod Eurojust	57
2022/C 119/82	Sag T-361/20: Rettens kendelse af 21. december 2021 — El Corte Inglés mod EUIPO — Europull (GREEN COAST)	58

2022/C 119/83	Sag T-724/20: Rettens kendelse af 21. december 2021 — Senseon Tech mod EUIPO — Accuride International (SENSEON)	58
2022/C 119/84	Forenede sager T-23/21, T-50/21 og T-51/21: Rettens kendelse af 27. januar 2022 — About You mod EUIPO — Safe 1 Immobilieninvest (Y/O/U), (Y/O/U YOUR ORIGINAL U) og (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	59
2022/C 119/85	Sag T-380/21: Rettens kendelse af 13. januar 2022 — Flybe mod Kommissionen	59
2022/C 119/86	Sag T-488/21: Rettens kendelse af 20. januar 2022 — Tralux m.fl. mod Parlamentet	59

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2022/C 119/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 109 af 7.3.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 95 af 28.2.2022

EUT C 84 af 21.2.2022

EUT C 73 af 14.2.2022

EUT C 64 af 7.2.2022

EUT C 51 af 31.1.2022

EUT C 37 af 24.1.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. januar 2022 — Deutsche Lufthansa AG mod
Europa-Kommissionen og Land Rheinland-Pfalz

(Sag C-594/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – statsstøtte – støtte til fordel for lufthavne og luftfartsselskaber – afgørelse, hvorved foranstaltningerne til fordel for Frankfurt Hahn lufthavn kvalificeres som statsstøtte, der er forenelig med det indre marked, og det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte til fordel for luftfartsselskaber, der benytter denne lufthavn – formaliteten vedrørende et annullationssøgsmål – artikel 263, stk. 4, TEUF – fysisk eller juridisk person, der ikke er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede afgørelse – effektiv domstolsbeskyttelse)

(2022/C 119/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deutsche Lufthansa AG (ved Rechtsanwalt A. Martin-Ehlers)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og S. Noë, som befuldmægtigede) og Land Rheinland-Pfalz (ved professor C. Koenig)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Deutsche Lufthansa AG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Land Rheinland-Pfalz afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 23.9.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. januar 2022 — Europa-Kommissionen mod European Food SA m.fl.(Sag C-638/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – statsstøtte – artikel 107 TEUF og 108 TEUF – bilateral investeringsaftale – voldgiftsklausul – Rumænien – tiltrædelse af Den Europæiske Union – ophævelse af en skattemæssig incitamentsordning inden tiltrædelsen – voldgiftskendelse om tilkendelse af erstatning og renter efter tiltrædelsen – afgørelse fra Europa-Kommissionen, hvorefter denne udbetaling udgør en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – Kommissionens kompetence – tidsmæssig anvendelse af EU-retten – fastlæggelse af det tidspunkt, hvor retten til at modtage støtten overdrages til støttemodtageren – artikel 19 TEU – artikel 267 TEUF og 344 TEUF – EU-rettens autonomi)

(2022/C 119/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: European Food SA, Starmill SRL, Multipack SRL, Scandic Distilleries SA, Ioan Micula (ved Rechtsanwalt K. Struckmann, avocat G. Forwood og solicitor A. Kadri), Viorel Micula, Oradea, European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Transilvania General Import-Export SRL, West Leasing SRL, tidligere West Leasing International SRL (ved avocats J. Derenne, D. Vallindas og O. Popescu), Kongeriget Spanien (først ved S. Centeno Huerta, som befuldmægtiget, derefter ved A. Gavela Llopis, som befuldmægtiget) og Ungarn.

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Forbundsrepublikken Tyskland (ved D. Klebs, R. Kanitz og J. Möller, som befuldmægtigede), Republikken Letland (ved K. Pommere, som befuldmægtiget) og Republikken Polen (ved D. Lutostańska, B. Majczyńska og M. Rzotkiewicz, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 18. juni 2019, European Food m.fl. mod Kommissionen (T-624/15, T-694/15 og T-704/15, EU:T:2019:423), ophæves.
- 2) Det er ufornuddent at tage stilling til kontraappellen.
- 3) Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om de anbringender og argumenter, der er blevet gjort gældende for den, og som Den Europæiske Unions Domstol ikke har truffet afgørelse om.
- 4) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 348 af 14.10.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. januar 2022 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien(Sag C-788/19) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – artikel 258 TEUF – kapitalens frie bevægelighed – oplysningsforpligtelse vedrørende formuegoder og rettigheder, der besiddes i andre medlemsstater i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) – overtrædelse af denne forpligtelse – forældelse – sanktioner)

(2022/C 119/04)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved C. Perrin, N. Gossement og M. Jáuregui Gómez, derefter ved C. Perrin og N. Gossement, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved L. Aguilera Ruiz og S. Jiménez García, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, idet det
 - har fastsat, at den manglende overholdelse eller den ufuldstændige eller for sene opfyldelse af oplysningsforpligtelsen vedrørende formuegoder og rettigheder, der befinder sig i udlandet, medfører beskatning af ikke-indberettede indtægter svarende til værdien af disse aktiver som »ubegrundet kapitalgevinst«, uden mulighed for i praksis at kunne opnå forældelse
 - har fastsat, at der for den manglende overholdelse eller den ufuldstændige eller for sene opfyldelse af oplysningsforpligtelsen vedrørende formuegoder og rettigheder, der befinder sig i udlandet, pålægges en forholdsmæssigt fastsat bøde på 150 % af den skat, der beregnes af de beløb, der svarer til værdien af disse formuegoder eller rettigheder, og som kan kumuleres med faste bøder, og
 - har fastsat, at der for den manglende overholdelse eller den ufuldstændige eller for sene opfyldelse af oplysningsforpligtelsen vedrørende formuegoder og rettigheder, der befinder sig i udlandet, pålægges faste bøder, hvis beløb ikke står i et rimeligt forhold til de sanktioner, der er fastsat for lignende overtrædelser i en rent national situation, og hvis samlede beløb ikke har et fastsat loft.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 432 af 23.12.2019

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. januar 2022 — Europa-Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válcovny trub Chomutov a.s. og Vallourec Deutschland GmbH

(Sag C-891/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – dumping – gennemførelsesforordning (EU) 2017/804 – import af visse sømløse rør med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – forordning (EU) 2016/1036 – artikel 3, stk. 2, 3 og 6, og artikel 17 – fastlæggelse af skaden – undersøgelse af dumpingimportens indvirkning på priserne på de samme varer, der sælges på markedet i Den Europæiske Union – prisunderbudsanalyse – anvendelse af metoden med varekontrolnumre – pligt for Europa-Kommissionen til at tage hensyn til de forskellige markedssegmenter vedrørende den omhandlede vare og til alt salg af samme varer fra de stikprøveudtagne EU-producenter)

(2022/C 119/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (først ved T. Maxian Rusche og N. Kuplewatzky, derefter ved T. Maxian Rusche og A. Demeneix og endelig ved T. Maxian Rusche og K. Blanck, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd (ved advokaten E. Vermulst og J. Cornelis), ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válcovny trub Chomutov a.s. og Vallourec Deutschland GmbH (ved Rechtsanwalt G. Berrisch)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-500/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:691), ophæves.

2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.

3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. januar 2022 — Rumænien mod Europa-Kommissionen og Ungarn

(Sag C-899/19 P) ⁽¹⁾

[Appel – regler for institutionerne – borgerinitiativ – forordning (EU) nr. 211/2011 – artikel 4, stk. 2, litra b) – registrering af et forslag til borgerinitiativ – betingelse om, at dette forslag ikke åbenbart falder uden for Europa-Kommissionens beføjelse til at fremsætte et forslag til EU-retsakt med henblik på gennemførelsen af traktaterne – afgørelse (EU) 2017/652 – borgerinitiativet »Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe« – delvis registrering – artikel 5, stk. 2, TEU – princippet om kompetencetildeling – artikel 296 TEUF – begrundelsespligt – kontradiktionsprincippet]

(2022/C 119/06)

Processprog: rumænsk

Parter

Appellant: Rumænien (ved E. Gane, L. Lițu, M. Chicu og L.-E. Bațagoi, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved I. Martínez del Peral, H. Stancu og H. Krämer, derefter ved I. Martínez del Peral og H. Stancu, som befuldmægtigede) og Ungarn (ved M. Z. Fehér og K. Szijjártó, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rumænien bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Ungarn bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. januar 2022 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-51/20) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – statsstøtte – støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked – tilbagesøgningsforpligtelse – Domstolens dom, der fastslår traktatbruddet – undladelse af gennemførelse – manglende overholdelse af forpligtelsen til at tilbagesøge ulovlig og uforenelig støtte – økonomiske sanktioner – forholdsmæssig og afskrækkende karakter – tvangsbøde – fast beløb – betalingsevne – vægtning af stemmerne for medlemsstaten i Europa-Parlamentet)

(2022/C 119/07)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved K. Boskovits og A. Samoni-Rantou, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet alle foranstaltninger til opfyldelse af dom af 9. november 2017, Kommissionen mod Grækenland (C-481/16, ikke trykt i Sml., EU:C:2017:845).
- 2) Den Hellske Republik betaler Europa-Kommissionen en tvangsbøde på 4,368 mio. EUR for hver periode på seks måneder, der regnes fra afsigelsen af nærværende dom indtil datoen for fuldstændig opfyldelse af dom af 9. november 2017, Kommissionen mod Grækenland (C-481/16, ikke trykt i Sml., EU:C:2017:845).
- 3) Den Hellske Republik betaler Kommissionen et fast beløb på 5,5 mio. EUR.
- 4) Den Hellske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 87 af 16.3.2020.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. januar 2022 — Højesteret — Danmark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Apcoa Parking Danmark A/S mod Skatteministeriet)

(Sag C-90/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra c) – anvendelsesområde – afgiftspligtige transaktioner – virksomhed, der udøves af et privatretligt selskab – drift af parkeringsanlæg på privat område – kontrolgebyrer, der opkræves af dette selskab ved bilisters overtrædelse af de almindelige vilkår for brug af disse parkeringsanlæg – kvalificering – transaktioners økonomiske og forretningsmæssige virkelighed]

(2022/C 119/08)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Apcoa Parking Danmark A/S

Sagsøgt: Skatteministeriet

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at kontrolgebyrer, der opkræves af et privatretligt selskab, som varetager driften af private parkeringsanlæg, for bilisters overtrædelse af de almindelige vilkår for brug af disse parkeringsanlæg, skal anses for at udgøre modydelse for levering af ydelser, som foretages mod vederlag i denne bestemmelses forstand, og som sådan er pålagt merværdiafgift (moms).

(¹) EUT C 161 af 11.5.2020

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. januar 2022 — JY mod Wiener Landesregierung (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-118/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – artikel 20 TEUF og 21 TEUF – anvendelsesområde – afkald på statsborgerskab i en medlemsstat med henblik på at opnå statsborgerskab i en anden medlemsstat i overensstemmelse med tilsagn om naturalisation fra denne anden medlemsstat – tilbagekaldelse af dette tilsagn af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed – proportionalitetsprincippet – statsløshed)

(2022/C 119/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JY

Sagsøgt: Wiener Landesregierung

Konklusion

- 1) En situation, hvor en person, der kun har statsborgerskab i en enkelt medlemsstat, giver afkald på dette statsborgerskab — og dermed fortaber sin status som unionsborger — for at opnå statsborgerskab i en anden medlemsstat efter tilsagn givet af myndighederne i sidstnævnte medlemsstat om, at dette statsborgerskab vil blive meddelt den pågældende, er efter sin natur og sine konsekvenser omfattet af EU-retten, når dette tilsagn tilbagekaldes med den virkning, at denne person forhindres i at generhverve status som unionsborger.
- 2) Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at de kompetente nationale myndigheder og i givet fald de nationale domstole i værtsmedlemsstaten er forpligtede til at undersøge, om afgørelsen om tilbagekaldelse af tilsagnet om meddelelse af statsborgerskab i denne medlemsstat, hvorved unionsborgerskabet endeligt fortabes for den pågældende person, er forenelig med proportionalitetsprincippet, når henses til de konsekvenser, som dette tab medfører for denne persons situation. Dette krav om forenelighed med proportionalitetsprincippet er ikke opfyldt, når en sådan afgørelse er begrundet i administrative overtrædelser af færdselsloven, som efter gældende national ret medfører en almindelig bødestraf.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 22.6.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 20. januar 2022 — ET, som kurator for Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-165/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – direktiv 2003/87/EF – artikel 3e – inddragelse af luftfartsaktiviteter – direktiv 2008/101/EF – gratistildeling og gratis udstedelse af kvoter til luftfartøjsoperatører – en sådan operatørs indstilling af sin virksomhed på grund af insolvens – den kompetente nationale myndigheds afgørelse om afslag på at udstede kvoter til kurator i det konkursramte selskab)

(2022/C 119/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ET, som kurator for Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Artikel 3e i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2392 af 13. december 2017, skal fortolkes således, at antallet af gratis tildelte kvoter for drivhusgasemissioner, der tildeles en luftfartøjsoperatør, skal nedsættes forholdsmæssigt, såfremt den pågældende operatør indstiller sine luftfartsaktiviteter i den omhandlede handelsperiode, for den del af perioden, hvor disse aktiviteter ikke længere udføres.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 3.8.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. januar 2022 — Fondul Proprietatea SA mod Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, under likvidation, SC Complexul Energetic Oltenia SA, Compania Națională de Transport al Energiei Electrice »Transelectrica« SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-179/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – det indre marked for elektricitet – direktiv 2009/72/EF – artikel 15, stk. 4 – prioriteret lastfordeling – forsyningssikkerhed – artikel 32, stk. 1 – fri adgang for tredjeparter – garanteret adgang til transmissionssystemerne – direktiv 2009/28/EF – artikel 16, stk. 2 – garanteret adgang – artikel 107, stk. 1, TEUF – artikel 108, stk. 3, TEUF – statsstøtte)

(2022/C 119/11)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fondul Proprietatea SA

Sagsøgte: Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, under likvidation, SC Complexul Energetic Oltenia SA, Compania Națională de Transport al Energiei Electrice »Transelectrica« SA

procesdeltager: Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Konklusion

1) Artikel 32, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en medlemsstat tildeler en ret til garanteret adgang til transmissionssystemerne for visse elproducenter, hvis anlæg anvender indenlandske primære energikilder som brændsel, med henblik på at sikre elforsyningssikkerheden, for så vidt som denne ret til garanteret adgang er baseret på objektive og rimelige kriterier og står i et rimeligt forhold til det legitime mål, som forfølges, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 2) Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en række foranstaltninger, der indføres ved en regeringsbeslutning, og som består af en prioriteret lastfordeling, tildelt af systemoperatøren, hvori staten er hovedaktionær, af elektricitet, der er produceret af visse elproducenter, hvis anlæg anvender indenlandske primære energikilder som brændsel, af en garanteret adgang for elektricitet, der er produceret i disse producenters anlæg, til transmissionssystemet og af en forpligtelse for de nævnte producenter til at levere systembærende ydelser til systemoperatøren for en bestemt mængde megawatt, som vedrørende denne mængde forbeholder dem en ret til levering til en forud fastsat pris, der antages at overstige markedspriserne, kan kvalificeres som »statsstøtte« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. Såfremt dette er tilfældet, skal en sådan række af foranstaltninger anses for ny støtte og er som sådan underkastet forpligtelsen til forudgående anmeldelse til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, TEUF.

(¹) EUT C 297 af 7.9.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. januar 2022 — VYSOČINA WIND a.s. mod Česká republika — Ministerstvo životního prostředí (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-181/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 2012/19/EU – affald af elektrisk og elektronisk udstyr – forpligtelse til finansiering af omkostningerne ved håndtering af affald fra fotovoltaiske paneler – tilbagevirkende kraft – retssikkerhedsprincippet – ukorrekt gennemførelse af et direktiv – medlemsstatens ansvar)

(2022/C 119/12)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VYSOČINA WIND a.s.

Sagsøgt: Česká republika — Ministerstvo životního prostředí

Konklusion

- 1) Artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) er ugyldig, for så vidt som denne bestemmelse pålægger producenterne at finansiere omkostningerne ved håndtering af affald fra fotovoltaiske paneler, der er bragt i omsætning mellem den 13. august 2005 og den 13. august 2012.

Artikel 13, stk. 1, i direktiv 2012/19 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, der pålægger brugerne af fotovoltaiske paneler og ikke producenterne af disse paneler at finansiere omkostningerne ved håndtering af affald fra nævnte paneler, der er bragt i omsætning fra den 13. august 2012, som er tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden.

- 2) EU-retten skal fortolkes således, at den omstændighed, at en medlemsstat har vedtaget en lovgivning, der er i strid med et EU-direktiv, inden vedtagelsen af dette direktiv, ikke i sig selv udgør en tilsidesættelse af EU-retten, eftersom gennemførelsen af det i direktivet foreskrevne mål ikke kan anses for at være kompromitteret i alvorlig grad, før dette er en del af Unionens retsorden.

(¹) EUT C 222 af 6.7.2020

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. januar 2022 — »Sātiņi-S« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland)

(Sag C-234/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – forordning (EU) nr. 1305/2013 – støtte til udvikling af landdistrikterne – artikel 30, stk. 6, litra a) – betalinger i henhold til Natura 2000 – kompensation for indtægtstab i landbrugs- og skovbrugsområder – tørvebundsarealer – forbud mod at foretage beplantninger med tranebær – ingen kompensation – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 17 – ejendomsret]

(2022/C 119/13)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Sātiņi-S« SIA

Procesdeltager: Lauku atbalsta dienests

Konklusion

- 1) Artikel 30, stk. 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 skal fortolkes således, at bestemmelsen i princippet ikke udelukker tørvebundsarealer fra Natura 2000-betalinger, forudsat at disse arealer er beliggende i Natura 2000-områder, som er udpeget i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og falder ind under begreberne »landbrugsareal« eller »skov« som omhandlet henholdsvis i artikel 2, stk. 1, litra f) og r), eller artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1305/2013, og således kan modtage de betalinger, der er omhandlet i forordningens artikel 30, stk. 1, i disse tørvebundsarealers egenskab af »Natura 2000-landbrugs- og skovbrugsområder« som omhandlet i den nævnte artikel 30, stk. 6, litra a).
- 2) Artikel 30, stk. 6, litra a), i forordning nr. 1305/2013 skal fortolkes således, at denne bestemmelse giver en medlemsstat mulighed for fra Natura 2000-betalinger at udelukke dels »Natura 2000-landbrugsområder« som omhandlet i denne bestemmelse, herunder i dette tilfælde de tørvebundsarealer, der er omfattet af sådanne områder, dels, og i medfør af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1305/2013, tørvebundsarealer beliggende i Natura 2000-områder, som i princippet er omfattet af begrebet »skov« som omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 1, litra r), og således af begrebet »Natura 2000-skovbrugsområder« som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 30, stk. 6, litra a). Denne sidstnævnte bestemmelse skal tillige fortolkes således, at den giver en medlemsstat mulighed for at begrænse udbetalingerne af sådanne betalinger for Natura 2000-skovbrugsområder — herunder i givet fald tørvebundsarealer — til de situationer, hvor udpegelsen af disse områder som »Natura 2000-områder« bevirker, at udøvelsen af en bestemt type økonomisk virksomhed i disse områder, bl.a. skovbrugsvirksomhed, hindres.
- 3) Artikel 30 i forordning nr. 1305/2013, sammenholdt med chartrets artikel 17, skal fortolkes således, at der ikke skal ydes en Natura 2000-betaling til ejeren af et tørvebundsareal, der er omfattet af Natura 2000-nettet, med den begrundelse, at der er sket en begrænsning af en økonomisk virksomhed, der kan udøves på et sådant tørvebundsareal, bl.a. et forbud mod at foretage en beplantning med tranebær, når ejeren på det tidspunkt, hvor han erhvervede den pågældende faste ejendom, havde kendskab til en sådan begrænsning.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. januar 2022 — »Sātiņi-S« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts)– Letland)

(Sag C-238/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 17 – ejendomsret – direktiv 2009/147/EF – erstatning for skader på akvakultur forårsaget af beskyttede vilde fugle i et Natura 2000-område – erstatning, der er mindre end den faktisk lidt skade – artikel 107, stk. 1, TEUF – statsstøtte – begrebet »fordel« – betingelser – forordning (EU) nr. 717/2014 – de minimis-regel)

(2022/C 119/14)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Sātiņi-S« SIA

procesdeltager: Dabas aizsardzības pārvalde

Konklusion

- 1) Artikel 17 i Den Europæiske Unions charter for grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at den erstatning, som en medlemsstat yder for tab lidt af en erhvervsdrivende som følge af de beskyttelsesforanstaltninger, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle finder anvendelse i et område af Natura 2000-nettet, er mærkbart lavere end de skader, som denne erhvervsdrivende reelt har lidt.
- 2) Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en erstatning ydet af en medlemsstat for tab lidt af en erhvervsdrivende som følge af de beskyttelsesforanstaltninger, der finder anvendelse i et område i Natura 2000-nettet i medfør af direktiv 2009/147, giver en fordel, der kan udgøre en »statsstøtte« som omhandlet i denne bestemmelse, for så vidt som de øvrige betingelser vedrørende en sådan kvalificering er opfyldt.
- 3) Artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelsen af [artikel 107 TEUF og 108 TEUF] på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor en erstatning som den, der er beskrevet i denne domskonklusions punkt 2, opfylder betingelserne i artikel 107, stk. 1, TEUF, finder loftet på 30 000 EUR for de minimis-støtte, der er fastsat i nævnte artikel 3, stk. 2, anvendelse på denne erstatning.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. januar 2022 — Thelen Technopark Berlin GmbH mod MN (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-261/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – fri udveksling af tjenesteydelser – artikel 49 TEUF – direktiv 2006/123/EF – artikel 15 – arkitekters og ingeniørers honorarer – obligatoriske minimumspriser – direkte virkning – traktatbrudsdom afsagt, mens en sag verserer ved en national ret)

(2022/C 119/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thelen Technopark Berlin GmbH

Sagsøgt: MN

Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at en national ret, for hvilken der er indbragt en tvist, hvori alene private er parter, ikke er forpligtet til, alene på grundlag af EU-retten, at undlade at anvende en national lovgivning, der i strid med artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra g), og artikel 15, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked fastsætter minimumssatser for honorarer for arkitekters og ingeniørers ydelser, og som medfører, at aftaler, der fraviger denne lovgivning, er ugyldige, uden at dette dog under en sådan tvist berører dels denne rets mulighed for at tilsidesætte nævnte lovgivning på grundlag af national ret, dels retten for den part, der har lidt skade som følge af den nationale lovgivnings uoverensstemmelse med EU-retten, til at kræve erstatning for den skade, som vedkommende er forvoldt herved.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 21.9.2020.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. januar 2022 — SIA »Zinātnes parks« mod Finanšu ministrija
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā rajona tiesa— Letland)**

(Sag C-347/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – strukturfonde – Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) – forordning (EU) nr. 1303/2013 – program for medfinansiering – statsstøtte – forordning (EU) nr. 651/2014 – anvendelsesområde – grænser – begreberne »selskabets tegnede kapital« og »kriseramt virksomhed« – udelukkelse af kriseramte virksomheder fra støtte fra EFRU – bestemmelser om, hvorledes en forhøjelse af selskabets tegnede kapital får virkning – tidspunktet for fremlæggelsen af beviser for denne forhøjelse – princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet)

(2022/C 119/16)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā rajona tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Zinātnes parks«

Sagsøgt: Finanšu ministrija

Konklusion

- 1) Artikel 2, nr. 18), litra a), i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til artikel 107 (TEUF) og 108 (TEUF) skal fortolkes således, at udtrykket »selskabets tegnede kapital« med henblik på at afgøre, om et selskab er »kriseramt« i denne bestemmelses forstand, skal forstås således, at det henviser til samtlige indskud, som et selskabs nuværende eller fremtidige aktionærer har foretaget eller uigenkaldeligt har forpligtet sig til at foretage.

- 2) Artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 skal fortolkes således, at den kompetente forvaltningsmyndighed med henblik på at afgøre, om en tilbudsgiver skal anses for ikke at være »kriseramt« som omhandlet i artikel 2, nr. 18), i forordning nr. 651/2014, kun skal tage hensyn til de beviser, der er i overensstemmelse med de krav, der blev fastsat i forbindelse med udarbejdelsen af proceduren for udvælgelse af projekterne, forudsat at disse krav er i overensstemmelse med effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet og med de almindelige EU-retlige principper, såsom navnlig ligebehandlingsprincippet, gennemsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet.
- 3) Artikel 125, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 samt princippet om forbud mod forskelsbehandling og gennemsigtighedsprincippet, som denne bestemmelse henviser til, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter forslag til projekter ikke kan gøres til genstand for en præcisering efter udløbet af fristen for indgivelse af de nævnte projekter. I overensstemmelse med ækvivalensprincippet skal den omstændighed, at tilbudsgiverne ikke har mulighed for at supplere deres sagsakter efter udløbet af fristen for indgivelse af forslagene til projekter, imidlertid vedrøre alle de procedurer, der i givet fald kan anses for sammenlignelige, henset til deres genstand, baggrund og væsentlige elementer, med den procedure, der er fastsat for at modtage støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

(¹) EUT C 339 af 12.10.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. januar 2022 — ZK mod (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wien — Østrig)

(Sag C-432/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – indvandringspolitik – direktiv 2003/109/EF – artikel 9, stk. 1, litra c) – fortabelse af tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding – fravær fra Den Europæiske Unions område i en periode på 12 på hinanden følgende måneder – afbrydelse af denne fraværperiode – ulovlige og kortvarige ophold på EU's område)

(2022/C 119/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZK

Procesdeltager: Landeshauptmann von Wien

Konklusion

Artikel 9, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding skal fortolkes således, at enhver fysisk tilstedeværelse af en fastboende udlænding på Den Europæiske Unions område i en periode på 12 på hinanden følgende måneder, selv om en sådan tilstedeværelse i denne periode ikke overstiger en samlet varighed på kun nogle dage, er tilstrækkelig til at forhindre, at denne fastboende udlænding fortaber sin ret til status som fastboende udlænding i henhold til denne bestemmelse.

(¹) EUT C 390 af 16.11.2020.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 13. december 2021 — Servicio de Salud de Castilla-La Mancha (SESCAM) mod BF (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien)

(Sag C-151/21) ⁽¹⁾

(Rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 4 – princippet om ikke-diskrimination – området for folkesundhed – beregning af anciennitetstillæg – national lovgivning, hvorefter der ved beregningen af anciennitetstillæg til vedtægtsmæssigt fastansat personale ikke tages hensyn til de perioder, hvori der midlertidigt er udøvet tjeneste i en højere stillingsgruppe)

(2022/C 119/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Servicio de Salud de Castilla-La Mancha (SESCAM)

Sagsøgt: BF

Konklusion

§ 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som blev indgået den 18. marts 1999, og som fremgår som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, der for så vidt angår en fastansat, der midlertidigt varetager funktioner i en højere stillingsgruppe end den, som den pågældende henhører under, fastsætter, at de treårige anciennitetstillæg, som den pågældende har ret til, svarer til dem, der tildeles i sidstnævnte stillingsgruppe, selv om de treårige anciennitetstillæg, som en arbejdstager med en tidsbegrænset ansættelse, der befinder sig i samme situation, har ret til, svarer til de tillæg, der tildeles i den stillingsgruppe, hvorunder funktionerne faktisk udføres.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 9.3.2021.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 13. december 2021 — KQ mod Servicio de Salud de Castilla-La Mancha (SESCAM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Toledo — Spanien)

(Sag C-226/21) ⁽¹⁾

(Rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 4 – princippet om ikke-diskrimination – begrebet »ansættelsesvilkår« – fritagelse fra lægevagttjeneste på grund af alder, som alene indrømmes fastansatte)

(2022/C 119/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Toledo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KQ

Sagsøgt: Servicio de Salud de Castilla-La Mancha (SESCAM)

Konklusion

§ 4, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter retten til fritagelse fra vagttjeneste indrømmes fastansatte, mens arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse er udelukket herfra.

(¹) Dato for indlevering: 8.4.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. januar 2022– SN m. fl. mod Eurowings GmbH
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf, Tyskland)**

(Sag C-740/21) (¹)

(Lufttransport – kompensation til passagerer i tilfælde af boardingafvisning – passagerer, som er mødt op i lufthavnen i tilstrækkelig tid – situation, hvor et fly ikke nås på grund af usædvanligt lang indcheckningstid – organisationsmangler eller forstyrrelser i lufthavnen)

(2022/C 119/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SN, DR og GI retligt repræsenteret ved SN og DR

Sagsøgt: Eurowings GmbH

Konklusion

Sag C-740/21 slettes af Domstolens register.

(¹) Dato for indgivelse: 1.12.2021.

Appel iværksat den 15. marts 2021 af Sergio Spadafora til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 10. februar 2021 i sag T-130/19, Spadafora mod Kommissionen

(Sag C-169/21 P)

(2022/C 119/21)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Sergio Spadafora (ved avvocato G. Belotti)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og CC

Domstolen (Niende Afdeling) har ved kendelse af 25. januar 2022 afvist appellen, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet, og har truffet afgørelse om, at Sergio Spadafora bærer sine egne omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 20. august 2021 — LU
mod Minister for Justice and Equality**

(Sag C-514/21)

(2022/C 119/22)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LU

Sagsøgt: Minister for Justice and Equality

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) I det tilfælde, hvor der anmodes om overgivelse af den eftersøgte person med henblik på afsoning af en frihedsstraf, der er blevet udsat ab initio, men i hvilken forbindelse der efterfølgende træffes afgørelse om fuldbyrdelse som følge af, at den eftersøgte person er blevet dømt for en yderligere strafbar handling, og hvor denne afgørelse om fuldbyrdelse træffes af den ret, der har dømt den eftersøgte person og pålagt vedkommende en straf for denne yderligere strafbare handling, udgør den retssag, der har ført til denne senere domfældelse og afgørelse om fuldbyrdelse, da en del af »den retssag, der førte til afgørelsen« med henblik på artikel 4a, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA (?)
- b) Er det relevant for besvarelsen af litra a), om den ret, der træffer afgørelse om fuldbyrdelse, er forpligtet til at træffe denne afgørelse i henhold til lovgivningen, eller om den kan udøve et skøn med hensyn til at træffe en sådan afgørelse?
- 2) Er den fuldbyrdende judicielle myndighed under de omstændigheder, der er beskrevet i det første spørgsmål, berettiget til at foretage en undersøgelse af, om den retssag, der førte til den senere domfældelse og afgørelse om fuldbyrdelse, og som blev gennemført, uden at den eftersøgte person var til stede, blev foretaget i overensstemmelse med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og navnlig om den eftersøgte persons fravær har medført en tilsidesættelse af retten til forsvar og/eller den eftersøgte persons ret til en retfærdig rettergang?
- 3) a) Har den fuldbyrdende judicielle myndighed, såfremt den anser det for godtgjort, at den retssag, der førte til den senere domfældelse og afgørelse om fuldbyrdelse, ikke blev gennemført i overensstemmelse med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og navnlig at den eftersøgte persons fravær har medført en tilsidesættelse af retten til forsvar og/eller den eftersøgte persons ret til en retfærdig rettergang, under de omstændigheder, der er beskrevet i det første spørgsmål, ret og/eller pligt til a) at nægte overgivelse af den eftersøgte person med den begrundelse, at denne overgivelse vil være i strid med konventionens artikel 6 og/eller artikel 47 og artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og/eller b) at stille krav om, at den udstedende judicielle myndighed som betingelse for overgivelse giver garanti for, at den eftersøgte person ved overgivelse, har adgang til fornyet prøvelse eller appel, i hvilken forbindelse vedkommende har ret til at deltage, og som giver mulighed for en fornyet behandling af sagens realitet, herunder nye beviser, der kan føre til, at den oprindelige afgørelse ændres, for så vidt angår den domfældelse, der førte til afgørelsen om fuldbyrdelse?

- b) Er det relevante kriterium med henblik på det tredje spørgsmål, litra a), om overgivelse af den eftersøgte person vil udgøre en krænkelse af det væsentligste indhold af vedkommendes grundlæggende rettigheder i henhold til konventionens artikel 6 og/eller chartrets artikel 47 og artikel 48, stk. 2, og er den omstændighed, at den retssag, der førte til den senere domfældelse og afgørelsen om fuldbyrdelse, blev gennemført in absentia, og at den eftersøgte person i tilfælde af overgivelse ikke vil have ret til en fornyet prøvelse eller appel, i givet fald tilstrækkelig til, at den fuldbyrdende judicielle myndighed kan fastslå, at overgivelse vil krænke det væsentligste indhold af disse rettigheder?

(¹) 2002/584/RIA: Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT2002, L 190, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 20. august 2021 — PH
mod Minister for Justice and Equality**

(Sag C-515/21)

(2022/C 119/23)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Appellant: PH

Indstævnt: Minister for Justice and Equality

Præjudicielle spørgsmål

1. I det tilfælde, hvor der anmodes om overgivelse af den eftersøgte person med henblik på afsoning af en frihedsstraf, der er blevet udsat ab initio, men i hvilken forbindelse der efterfølgende træffes afgørelse om fuldbyrdelse som følge af, at den eftersøgte person senere er blevet dømt for en yderligere strafbar handling i en situation, hvor retten som følge af denne sidstnævnte domfældelse er forpligtet til at træffe afgørelse om fuldbyrdelse, udgør den retssag, der har ført til denne senere domfældelse og/eller den retssag, der har ført til, at der træffes afgørelse om fuldbyrdelse, da en del af »den retssag, der førte til afgørelsen« med henblik på artikel 4a, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA (¹)?
2. Er den fuldbyrdende judicielle myndighed under de omstændigheder, der er beskrevet i det første spørgsmål, berettiget og/eller forpligtet til at foretage en undersøgelse af, om den retssag, der førte til den senere domfældelse og/eller afgørelsen om fuldbyrdelse, og som blev gennemført, uden at den eftersøgte person var til stede, blev foretaget i overensstemmelse med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og navnlig om den eftersøgte persons manglende tilstedeværelse under retssagen har medført en tilsidesættelse af retten til forsvar og/eller den eftersøgte persons ret til en retfærdig rettergang?
3. a) Har den fuldbyrdende judicielle myndighed, såfremt den anser det for godtgjort, at den retssag, der førte til den senere domfældelse og afgørelse om fuldbyrdelse, ikke blev gennemført i overensstemmelse med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og navnlig at den eftersøgte persons fravær har medført en tilsidesættelse af retten til forsvar og/eller den eftersøgte persons ret til en retfærdig rettergang, under de omstændigheder, der er beskrevet i det første spørgsmål, ret og/eller pligt til a) at nægte overgivelse af den eftersøgte person med den begrundelse, at denne overgivelse vil være i strid med konventionens artikel 6 og/eller artikel 47 og artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og/eller b) at stille krav om, at den udstedende judicielle myndighed som betingelse for overgivelse giver garanti for, at den eftersøgte person ved overgivelse har adgang til fornyet prøvelse eller appel, i hvilken forbindelse vedkommende har ret til at deltage, og som giver mulighed for en fornyet behandling af sagens realitet, herunder nye beviser, der kan føre til, at den oprindelige afgørelse ændres, for så vidt angår den domfældelse, der førte til afgørelsen om fuldbyrdelse?

- b) Er det relevante kriterium med henblik på det tredje spørgsmål, litra a), om overgivelse af den eftersøgte person vil udgøre en krænkelse af det væsentligste indhold af vedkommendes grundlæggende rettigheder i henhold til konventionens artikel 6 og/eller chartrets artikel 47 og artikel 48, stk. 2, og er den omstændighed, at den retssag, der førte til den senere domfældelse og afgørelsen om fuldbyrdelse, blev gennemført in absentia, og at den eftersøgte person i tilfælde af overgivelse ikke vil have ret til en fornyet prøvelse eller appel, i givet fald tilstrækkelig til, at den fuldbyrdende judicielle myndighed kan fastslå, at overgivelse vil krænke det væsentligste indhold af disse rettigheder?

(¹) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT 2002, L 190, s. 1).

**Appel iværksat den 20. august 2021 af FT m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling)
den 9. juni 2021 i sag T-699/19, FT m.fl. mod Kommissionen**

(Sag C-518/21 P)

(2022/C 119/24)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: FT, FU, FV, FY, FZ, GA, GB, GC, GD, GG, GE, GF, GH, GI, GJ, GK, GL, GM, GN, GO, GP, GQ, GR, GS, GT og GU
(ved avocat J.-N. Louis,)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 27. januar 2022 afvist appellen, idet det var åbenbart, at den skulle afvises, og bestemt, at appellanterne bærer deres egne omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 25. november
2021 — A mod Finanzamt X**

(Sag C-713/21)

(2022/C 119/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Finanzamt X

Præjudicielt spørgsmål

Om betydningen af artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF (¹) således som fortolket i Den Europæiske Unions Domstols dom af 10. november 2016 i Baštová (²).

Leverer indehaveren af en træningsstald for konkurrenceheste en samlet ydelse mod vederlag til en hesteejer, som består i opstaldning og træning af samt deltagelse i konkurrencer med heste, når hesteejeren betaler denne ydelse med overdragelse af halvdelen af hesteejerens krav på en præmie efter vellykket deltagelse i en konkurrence?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ C-432/15 (EU:C:2016:855).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 1. december 2021 — GP mod juris GmbH

(Sag C-741/21)

(2022/C 119/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Saarbrücken

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GP

Sagsøgt: juris GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet immateriel skade i databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1 ⁽¹⁾, samt 85. betragtning og tredje punktum i 146. betragtning til denne forordning fortolkes således, at det omfatter ethvert indgreb i den beskyttede retsstilling, uafhængigt af indgrebets yderligere konsekvenser og disses betydning?
- 2) Fritages der for erstatningsansvaret i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 3, når lovovertrædelsen i det konkrete tilfælde skyldes en menneskelig fejl, der kan tilskrives en person, der udfører arbejde, som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 29?
- 3) Er det ved udmåling af erstatningen for den immaterielle skade tilladt eller nødvendigt at lægge kriterierne i databeskyttelsesforordningens artikel 83 til grund, navnlig databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 2 og 5?
- 4) Skal erstatningen fastsættes for hver enkelt overtrædelse, eller sanktioneres flere overtrædelser — i hvert fald når de er ensartede — med en samlet erstatning, der ikke fastsættes ved at sammenlægge individuelle beløb, men beror på en helhedsvurdering?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Appel iværksat den 2. december 2021 af Altice Group Lux Sàrl, tidligere New Altice Europe BV, under likvidation, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 22. september 2021 i sag T-425/18, Altice Europe mod Kommissionen

(Sag C-746/21 P)

(2022/C 119/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Altice Group Lux Sàrl, tidligere New Altice Europe BV, under likvidation (ved abogados R. Allendesalazar Corcho og H. Brokelmann)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Artikel 1, 2, 3 og 4 i Kommissionens afgørelse C(2018) 2418 final af 24. april 2018 om pålæggelse af bøder for at gennemføre en fusion i strid med artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ (sag M.7993 — Altice/PT Portugal, artikel 14, stk. 2, procedure) (»den omtvistede afgørelse«) annulleres.
- Subsidiært, Domstolen udøver sin fulde prøvelsesret og nedsætter de bøder, som er blevet pålagt i henhold til den anfægtede afgørelses artikel 3 og 4, væsentligt, idet nævnte afgørelse ændres af Domstolen.
- Mere subsidiært, sagen hjemvises til retten, idet Retten er bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger, både i appelsagen og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende: Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, for så vidt som Altice's ulovlighedsindsigelse blev forkastet

Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl og er i strid med proportionalitetsprincippet og princippet om forbuddet mod dobbeltstraf, der er rodfæstet i de almindelige retsgrundsætninger, som er fælles for medlemsstaternes retssystemer vedrørende konkurrencelovgivningen, idet Altice's ulovlighedsindsigelse (artikel 277 TEUF) vedrørende artikel 14, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 139/2004 (EF-fusionsforordningen) blev forkastet. Der er ikke fastsat en »anmeldelsespligt« i EF-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, til forskel fra »udsættelsespligten« i EF-fusionsforordningens artikel 7, stk. 1, idet en overtrædelse af artikel 4, stk. 1, nødvendigvis forudsætter, at en fusion »gennemføres«. Artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, første led, finder anvendelse på den samme adfærd og forfølger samme retlige interesse. Muligheden for at pålægge to kumulative bøder efter litra a) og litra b) i EF-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, er derfor i strid med den nævnte EU-retlige grundsætninger.

Andet anbringende: Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet det heri afvises, at den omtvistede afgørelse for så vidt som der heri pålægges kumulative bøder for den samme adfærd er i strid med proportionalitetsprincippet og princippet om forbuddet mod dobbeltstraf

Det kræves i henhold til Domstolens praksis, at når princippet *ne bis in idem* ikke udelukker, at en virksomhed pålægges to bøder i én og samme afgørelse for samme faktiske omstændigheder, skal myndigheden »dog sikre sig, at bøderne samlet set står i et rimeligt forhold til overtrædelsen«. Den appellerede dom opfylder ikke dette krav. Det er kun pålæggelsen af én bøde i henhold til EF-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, litra b), for overtrædelse af EF-fusionsforordningens artikel 7, stk. 1, der kan være forenelig med kravet om proportionalitet. En yderligere bøde, der pålægges i medfør af EF-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, litra a), er pr. definition overdreven og dermed uforholdsmæssig og ligeledes i strid med princippet om forbuddet mod dobbeltstraf, der er rodfæstet i de almindelige retsgrundsætninger, som er fælles for medlemsstaternes retssystemer vedrørende konkurrencelovgivningen.

Tredje anbringende: Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl i forbindelse med fortolkningen af begrebet »gennemføre[lse]« i EF-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1

Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet det heri fastslås, at »mulighed[en] for at få afgørende indflydelse« allerede svarer til gennemførelse af en fusion, idet begrebet »fusion« i dommen forveksles med begrebet »gennemføre[lse]«, og idet dommen beror på en urigtig fortolkning af dom af 31. maj 2018 i sag C-633/16, Ernst & Young, hvori det blev præciseret, at transaktioner, der ikke er nødvendige for at opnå en sådan ændring af kontrolforholdene, ikke henhører under EF-fusionsforordningens artikel 7, stk. 1, eftersom de ikke har nogen funktionel forbindelse med gennemførelsen af fusionen.

Fjerde anbringende: Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl i forbindelse med fortolkningen af begrebet »vetoret« som omhandlet i EF-fusionsforordningens artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, eller subsidiært er aktiekøbsaftalen gengivet urigtigt, idet den er fortolket således, at den gav »vetorettigheder«

Såfremt det lægges til grund, quod non, at »mulighed[en] for at få afgørende indflydelse« i sig selv svarer til, at en fusion »gennemføres«, kræver EF-fusionsforordningens artikel 3, stk. 2, en ændring af kontrolforholdene på et varigt grundlag, der beror på måder, der giver »vetoret i strategiske forretningsanliggender«, dvs. giver »mulighed for at blokere for« en virksomheds strategiske adfærd. Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet begrebet »vetoret« i dommen udvides til situationer, hvor der ikke gives mulighed for at blokere for strategiske beslutninger. Subsidiært, aktiekøbsaftalen er gengivet urigtigt, idet tiltagene forud for afslutningen af erhvervelsen er fortolket således, at de gav Altice »vetorettigheder«.

Femte anbringende: Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at udvekslingerne af oplysninger svarer til, at en fusion »gennemføres«, som omhandlet i EF-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1

Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet det heri lægges til grund, at udvekslingerne af oplysninger i sammenhæng med en fusion henhører under EF-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, mens artikel 101 TEUF og forordning (EF) 1/2003⁽²⁾ forudsætter en ex-post mekanisme. I den appellerede dom er den omtvistede afgørelse ligeledes gengivet urigtigt, idet det i dommen fastslås, at udvekslingerne af oplysninger ikke fortolkes således i den omtvistede afgørelse, at de i sig selv overtræder EF-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, men blot »bidrager« til at påvise overtrædelsen.

Sjette anbringende: Retten begik en retlig fejl, idet den forkastede Altice's anbringender om, at bøderne er ulovlige og uforholdsmæssige

Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet det i dommen fastslås, at Altice har udvist uagtsomhed. Desuden er det niveau for bøderne, der følger af den appellerede dom, ikke alene upassende, men også overdrevent i et sådant omfang, at bøderne bliver uforholdsmæssige. Retten begik derfor en retlig fejl, idet den ikke nedsatte bødernes størrelse væsentligt under udøvelse af sin fulde prøvelsesret.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT 2004, L 24, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

**Appel iværksat den 8. december 2021 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-384/19, Parlamentet mod Axa Assurances
Luxembourg SA m.fl.**

(Sag C-766/21 P)

(2022/C 119/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved E. Paladini og B. Schäfer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Axa Assurances Luxembourg SA, Baloise Assurances Luxembourg SA, La Luxembourgeoise SA og Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij NV

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Det andet og det fjerde punkt i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes, med undtagelse af dem, der er omhandlet i det tredje punkt i den appellerede doms konklusion.

Subsidiært:

- Det andet og det fjerde punkt i den appellerede doms konklusion ophæves
- De påstande, som Europa-Parlamentet har nedlagt i første instans, tages til følge for så vidt angår Axa Assurances Luxembourg SA, Baloise Assurances Luxembourg SA og La Luxembourgeoise SA.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har Europa-Parlamentet fremsat tre anbringender.

Første anbringende vedrørende en retlig fejl som følge af, at de EU-retlige fortolkningsprincipper er blevet tilsidesat. Parlamentet har anført, at Retten navnlig har tilsidesat fortolkningsreglen, hvorefter der skal tages hensyn til aftalens formål og den sammenhæng, hvori dens ordlyd, og nærmere bestemt begrebet »oversvømmelse«, indgår. Subsidiært har Parlamentet gjort gældende, at Retten har foretaget en urigtig gengivelse af udelukkelsesklausulen vedrørende oversvømmelser.

Andet anbringende vedrørende en fejl i den appellerede doms konklusion, idet Rettens begrundelse for så vidt angår fortolkningen af begrebet »oversvømmelse« ifølge Parlamentet indeholder en selvmodsigelse.

For det tredje har Parlamentet gjort gældende, at den appellerede dom på flere punkter indeholder urigtige gengivelser af de faktiske omstændigheder og af beviserne: Retten har foretaget en urigtig gengivelse af Parlamentets holdning til fortolkningen af begrebet »oversvømmelse«, den har vurderet situationen på byggepladsen på tidspunktet for begivenhedens indtræden på en åbenbar urigtig måde og den har ligeledes gengivet den sagkyndige erklæring urigtigt, for så vidt angår årsagen til denne begivenheds indtræden.

Appel iværksat den 14. december 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 29. september 2021 i forenede sager T-344/19 og T-356/19, Front Polisario mod Rådet

(Sag C-778/21 P)

(2022/C 119/29)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, F. Castillo de la Torre og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

De øvrige parter i appelsagen: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario), Rådet for Den Europæiske Union, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Chambre des pêches maritimes de la Méditerranée, Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Nord, Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Centre og Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Sud

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 og 2 i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Som følge heraf: Rådet for Den Europæiske Union frifindes i det søgsmål, som Front Polisario har anlagt i første instans, eller sagen hjemvises til Retten, såfremt Domstolen finder, at den ikke er moden til påkendelse.
- Front Polisario tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Med det første anbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl som følge af, at Front Polisario ikke har nogen partsevne.
- Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl, idet Front Polisario ikke er umiddelbart berørt.
- Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl, idet Front Polisario ikke er individuelt berørt.
- Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl for så vidt angår omfanget af domstolsprøvelsen, institutionernes skønsmargen og behovet for at fastslå, at der er begået en åbenbar fejl, for så vidt angår den omstændighed, at der ikke er krav om samtykke fra befolkningen i Vestsahara, for så vidt angår den omstændighed, at den anlagte fortolkning af begrebet samtykke er for streng og teoretisk, at den høring, hvorunder der blev indhentet samtykke, ikke blev anset for tilstrækkelig, og at en undersøgelse af fordelene blev afslået, samt for så vidt angår identificeringen af Front Polisario som en enhed, der skal give et sådant samtykke, henset til dennes begrænsede status og repræsentativitet.

- Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl for så vidt angår muligheden for at påberåbe sig den folkeretlige sædvaneret i forbindelse med efterprøvelsen af en EU-retsakts gyldighed.

Appel iværksat den 14. december 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidet Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-279/19, Front Polisario mod Rådet

(Sag C-779/21 P)

(2022/C 119/30)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, F. Clotuche-Duvieusart og B. Eggers, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario), Rådet for Den Europæiske Union, Den Franske Republik, Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Frifindelse i søgsmålet i første instans anlagt af Front Polisario, eller såfremt Domstolen vurderer, at sagen ikke er moden til påkendelse, hjemvisning af sagen til Retten.
- Front Polisario tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Første anbringende om retlige fejl som følge af Front Polisarios manglende partsevne.
- Andet anbringende om retlige fejl som følge af, at Front Polisario ikke var umiddelbart berørt.
- Tredje anbringende om retlige fejl som følge af, at Front Polisario ikke var individuelt berørt.
- Fjerde anbringende om retlige fejl for så vidt angår omfanget af domstolsprøvelsen, institutionernes skønsmargen og nødvendigheden af at fastslå, at der er anlagt åbenbart urigtigt skøn; det manglende krav om samtykke fra den Vestsahariske befolkning; den omstændighed, at definitionen af samtykke er for begrænset og teoretisk, at den tilstrækkelige karakter af den høring, der førte til den positive udtalelse blev afvist og at undersøgelsen af fordelene blev afvist; identificeringen af Front Polisario som værende den enhed, der skulle gives et sådant samtykke til under hensyntagen til enhedens begrænsede status og repræsentativitet.
- Femte anbringende om retlige fejl for så vidt angår muligheden for at påberåbe sig folkeretlig sædvaneret i forbindelse med undersøgelsen af en EU-retsakts gyldighed.

Appel iværksat den 16. december 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 29. september 2021 i de forenede sager T-344/19 og T-356/19, Front Polisario mod Rådet

(Sag C-798/21 P)

(2022/C 119/31)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Naert og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario), Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Europa-Kommissionen, Chambre des pêches maritimes de la Méditerranée, Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Nord, Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Centre og Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Sud

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som afgørelse 2019/441 ⁽¹⁾ herved annulleres.
- Der træffes endelig afgørelse om de spørgsmål, der er genstand for appellen, og Rådet frifindes i Front Polisarios søgsmål i sag T-344/19.
- Front Polisario tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og i sag T-344/19.
- Subsidiært opretholdes virkningerne af afgørelse 2019/441 i en periode på 12 måneder regnet fra datoen for afsigelsen af dommen i nærværende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første appelanbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 263, stk. 4, TEUF og er rettet imod den appellerede dom, for så vidt som det heri fastslås, at Front Polisario kan optræde som part i en retssag ved Unionens retsinstanser.

Det andet appelanbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 263, stk. 4, TEUF og en tilsidesættelse af princippet om sagsakters troværdighed og er rettet imod den appellerede dom, for så vidt som det heri fastslås, at Front Polisario er umiddelbart og individuelt berørt af den omtvistede afgørelse.

Det tredje appelanbringende vedrører en retlig fejl hvad angår muligheden for at påberåbe sig folkeretlige standarder og er rettet imod den appellerede dom, for så vidt som det heri fastslås, at Front Polisario kan påberåbe sig princippet om selvbestemmelse og princippet om traktaters relative virkning.

Det fjerde appelanbringende vedrører fortolkningen og den urigtige anvendelse af det almindelige princip om traktaters relative virkning og af retten til selvbestemmelse, en tilsidesættelse af princippet om sagsakters troværdighed, en urigtig gengivelse af Rådets argumentation og en tilsidesættelse af artikel 36, sammenholdt med artikel 53, stk. 1, i statuten for Domstolen. Det er rettet imod den appellerede dom, for så vidt som det heri fastslås, at Vestsaharas befolkning ikke har givet sit samtykke til de aftaler, som afgørelse 2019/441 omhandler.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/441 af 4.3.2019 om indgåelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko, den tilhørende gennemførelsesprotokol og den brevveksling, der ledsager aftalen (EUT 2019, L 77, s. 4).

Appel iværksat den 16. december 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-279/19, Front Polisario mod Rådet

(Sag C-799/21 P)

(2022/C 119/32)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Naert og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario), Den Franske Republik, Europa-Kommissionen og Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, der er genstand for Rådets appel, og Rådet frifindes i det af Front Polisario anlagte søgsmål.
- Front Polisario tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen og i sag T-279/19.
- Subsidiært: retsvirkningerne af afgørelse 2019/217 ⁽¹⁾ opretholdes i en periode på tolv måneder at regne fra afsigelsen af dommen i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende om tilsidesættelse af artikel 263, stk. 4, TEUF vedrører den appellerede dom, for så vidt som det heri fastslås, at Front Polisario kan optræde som part i en retssag ved Unionens retsinstanser.

Andet appelanbringende om tilsidesættelse af artikel 263, stk. 4, TEUF og tilsidesættelse af princippet om sagsakters troværdighed vedrører den appellerede dom, for så vidt som det heri fastslås, at Front Polisario er umiddelbart og individuelt berørt af den omtvistede afgørelse.

Tredje appelanbringende om en retlig fejl for så vidt angår muligheden for påberåbelse af bestemmelser i international ret vedrører den appellerede dom, for så vidt som det heri fastslås, at Front Polisario kan påberåbe sig princippet om selvbestemmelse og princippet om traktaters relative virkning.

Fjerde appelanbringende om forkert fortolkning og anvendelse af det almindelige princip om traktaters relative virkning og af retten til selvbestemmelse, tilsidesættelse af princippet om sagsakters troværdighed, forkert gengivelse af Rådets argumenter og tilsidesættelse af artikel 36, sammenholdt med artikel 53, første afsnit, i statutten for Domstolen. Det vedrører den appellerede dom, for så vidt som det heri fastslås, at Vestsaharas befolkning ikke har givet samtykke til den aftale, hvorpå afgørelse 2019/217 hviler.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/217 af 28.1.2019 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om ændring af protokol nr. 1 og protokol nr. 4 in Euro-Middelhavs aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (EUT 2019, L 34, s. 1).

Sag anlagt den 30. december 2021 — Republikken Letland mod Kongeriget Sverige**(Sag C-822/21)**

(2022/C 119/33)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Republikken Letland (ved K. Pommere, J. Davidoviča og I. Romanovska, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

Republikken Letland har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til
 - artikel 14, stk. 3, i direktiv ⁽¹⁾, for så vidt som Kongeriget Sverige, ved at afvise at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af *Nordea Bank AB*, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, til den lettiske indskudsgarantifond, har handlet i strid med formålet med direktiv 2014/49/EU og ikke har sikret den effektive virkning af bestemmelserne i direktiv 2014/49/EU

- artikel 4, stk. 3, TEU, for så vidt som Kongeriget Sverige, ved at afvise at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af *Nordea Bank AB*, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, til den lettiske indskudsgarantifond, udøver en negativ indflydelse på integrationen af det indre marked og således skader den gensidige tillid mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, som er en forudsætning for den grænseoverskridende integration

Såfremt Domstolen fastslår, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU og artikel 4, stk. 3, TEU:

- Kongeriget Sverige tilpligtes at bringe den konstaterede tilsidesættelse til ophør, ved fra den svenske indskudsgarantifond til den lettiske indskudsgarantifond at overføre det samlede beløb af bidrag indbetalt af den lettiske filial af *Nordea Bank AB*, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU
- Såfremt artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU skal fortolkes strengt, angive bestemmelsens forenelighed med formålet med direktiv 2014/49/EU og den svenske indskudsgarantifonds forpligtelse til at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af *Nordea Bank AB* til den lettiske indskudsgarantifond
- Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender vedrørende tilsidesættelse af artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU og EU-traktaten (pligten til loyalt samarbejde).

1. Ved at afvise at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af *Nordea Bank AB*, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, til den lettiske indskudsgarantifond, har Kongeriget Sverige handlet i strid med formålet med direktiv 2014/49/EU.
2. Ved at afvise at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af *Nordea Bank AB*, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, udøver Kongeriget Sverige en negativ indflydelse på integrationen af det indre marked og skader således den gensidige tillid mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, som er en forudsætning for den grænseoverskridende integration. Kongeriget Sverige har således tilsidesat artikel 4, stk. 3, TEU.
3. Republikken Letland har gjort gældende, at Kongeriget Sverige, ved at afvise at overføre indbetalte bidrag og ved formelt at begrunde denne afvisning med den dato, hvor disse bidrag faktisk indbetaltes, har Kongeriget Sverige tilsidesat direktiv 2014/49/EU, og at denne tilsidesættelse skader gennemførelsen af Den Europæiske Unions mål og fratager Letland retten til bidrag, der kompenserer for risikoen forbundet med de af et kreditinstituts dækkede indskud overført under dettes ansvar, og indebærer således en tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, og en manglende opfyldelse af formålene med direktiv 2014/49/EU.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16.4.2014 om indskudsgarantiordninger (EUT 2014, L 173, s. 149).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 27. december 2021 — Beverage City & Lifestyle GmbH m.fl. mod Advance Magazine Publishers, Inc.

(Sag C-832/21)

(2022/C 119/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgte og appellanter: Beverage City & Lifestyle GmbH, MJ, Beverage City Polska Sp.z.o.o. og FE

Sagsøger og indstævnt: Advance Magazine Publishers, Inc.

Præjudicielt spørgsmål

Oberlandesgericht Düsseldorf forelægger Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål om fortolkning af artikel 122 i forordning (EU) 2017/1001⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 8, nr. 1), i forordning (EU) nr. 1215/2012⁽²⁾:

Er kravene »så snævert forbundne«, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige retsafgørelser, som omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) nr. 1215/2012, når sammenhængen i en sag om krænkelse af et EU-varemærke består i, at de sagsøgte parter, der er hjemmehørende i en bestemt medlemsstat (her: Polen), har leveret de varer, der krænker et EU-varemærke, til en sagsøgt part, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat (her: Tyskland), og hvis juridiske repræsentant ligeledes er sagsøgt som krænkende part og er den ankersagsøgte, og parterne kun er tilknyttet hinanden gennem leverandørforholdet som sådant, og der hverken i retlig eller faktisk henseende består nogen yderligere forbindelse mellem dem?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

Appel iværksat den 4. januar 2022 af RQ til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 17. november 2021 i sag T-147/17, Anastassopoulos m.fl. mod Rådet og Kommissionen

(Sag C-7/22 P)

(2022/C 119/35)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: RQ (ved avocats M. Meng-Papantoni og H. Tagaras)

De øvrige parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge og den appellerede dom ophæves.
- Der træffes afgørelse om sagens videre forløb.
- Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

For det første har appellanten gjort gældende, at Retten gengav appellants stævning urigtigt for så vidt angår den skadevoldende handling.

For det andet har appellanten gjort gældende, at Retten begik flere retlige fejl:

Hvad for det første angår Unionens ansvar som følge af ulovlig adfærd tilsidesatte Retten retsstatsprincippet og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, idet den fastslog, at Eurogruppens handlinger og undladelser på ingen måde kunne pådrage Unionen ansvar uden for kontraktforhold. Retten tilsidesatte ligeledes princippet om ligebehandling, idet den udtalte, at fysiske og juridiske personers køb af obligationer, som senere blev genstand for haircut, i sig selv var tilstrækkeligt til at anse disse for at befinde sig i den samme eller i en sammenlignelig situation som omhandlet i retspraksis.

Retten begik dernæst retlige fejl for så vidt angår objektivt ansvar. Ifølge appellantens udelukkede Retten for det første med urette selve eksistensen af objektivt ansvar. For det andet begik Retten en retlig fejl i sin bedømmelse af skadens »usædvanlige« karakter.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Roma (Italien) den 5. januar 2022 — Liberi editori e autori (LEA) mod Jamendo SA

(Sag C-10/22)

(2022/C 119/36)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Liberi editori e autori (LEA)

Sagsøgt: Jamendo SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal direktiv 2014/26/EU ⁽¹⁾ fortolkes således, at det er til hinder for en national lov, hvorefter adgang til markedet for formidling af ophavsrettigheder, eller under alle omstændigheder udstedelse af licenser til brugere, er forbeholdt retssubjekter, der i henhold til dette direktivs definition kan kvalificeres som kollektive forvaltningsorganisationer, mens retssubjekter, der kan kvalificeres som uafhængige forvaltningsenheder, udelukkes derfra, uanset om de er oprettet i samme medlemsstat eller andre medlemsstater?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26.2.2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT 2014, L 84, s. 72).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Halduskohus (Estland) den 5. januar 2022 — Est Wind Power OÜ mod AS Elering

(Sag C-11/22)

(2022/C 119/37)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Halduskohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Est Wind Power OÜ

Sagsøgt: AS Elering

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig første alternativ under begrebet »projektets påbegyndelse« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020« ⁽¹⁾, nemlig »påbegyndelsen af arbejdet på investeringsprojektet«, fortolkes således, at dette betegner påbegyndelsen af arbejdet, uanset hvilket investeringsprojekt det er forbundet med, eller kun betegner påbegyndelsen af et arbejde, der har sammenhæng med anlæggelsen af det investeringsprojekt, hvormed der skal produceres energi fra vedvarende kilder?

2. Skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig første alternativ under begrebet »projektets påbegyndelse« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, nemlig »påbegyndelsen af arbejdet på investeringsprojektet«, fortolkes således, at den kompetente myndighed i medlemsstaten i en situation, hvor den har konstateret, at arbejdet i forbindelse med en investering er påbegyndt, i henhold til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning desuden skal vurdere investeringsprojektets udviklingsstrin og sandsynligheden for, at dette investeringsprojekt fuldføres?
3. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, kan andre objektive omstændigheder, f.eks. verserende retssager, som hindrer fortsættelsen af investeringsprojektet, da tages i betragtning ved vurderingen af investeringsprojektets udviklingsstrin?
4. Har det i den foreliggende sag betydning, at Den Europæiske Unions Domstol i sag C-349/17 ⁽¹⁾, Eesti Pagar, i præmis 61 og 68 har fastslået, at den eventuelle eksistens af en tilskyndelsesvirkning ikke kan anses for at være et kriterium, der er klart og enkelt at anvende for de nationale myndigheder, eftersom efterprøvelsen heraf kræver, at der i hver enkelt sag foretages komplekse økonomiske vurderinger, og at et sådant kriterium følgelig ikke er i overensstemmelse med kravet om, at kriterierne for anvendelsen af en undtagelse er klare og lette at anvende for de nationale myndigheder?
5. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig fodnote 66 til punkt 126 i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, sammenholdt med punkt 19 (44) i samme meddelelse, da fortolkes således, at den nationale myndighed ved vurderingen af kriteriet om arbejdets påbegyndelse ikke skal foretage en økonomisk vurdering af investeringsprojektet i hver enkelt sag?
6. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig sidste alternativ under begrebet »påbegyndelsen af arbejdet« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, nemlig »indgåelse af andre forpligtelser, som gør investeringen irreversibel«, da fortolkes således, at enhver anden forpligtelse — med undtagelse af køb af grunde og forberedende arbejde (såsom indhentelse af en byggetilladelse) — gør investeringen irreversibel, uafhængigt af omkostningerne ved den indgæede forpligtelse?
7. Skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig begrebet »påbegyndelsen af arbejdet« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, fortolkes således, at de ufravigelige betingelser for påbegyndelsen af arbejdet er eksistensen af en brugsret for producenten til grunden og en national tilladelse til at gennemføre investeringsprojektet?
8. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, skal begrebet »national tilladelse til at gennemføre et investeringsprojekt« da fortolkes i lyset af den nationale lovgivning, og kan der i denne henseende kun være tale om en tilladelse, på grundlag af hvilken byggearbejdet i forbindelse med investeringsprojektet gennemføres?

⁽¹⁾ EUT 2014, C 200, s. 1.

⁽²⁾ EU:C:2019:172.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 10. januar 2022 —
Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM) mod Ministre des Solidarités et de la Santé**

(Sag C-20/22)

(2022/C 119/38)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM)

Sagsøgt: Ministre des Solidarités et de la Santé

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4 i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger ⁽¹⁾ fortolkes således, at begrebet »prisstop for alle lægemidler eller bestemte kategorier af lægemidler« omfatter en foranstaltning, som har til formål at kontrollere lægemiddelpriiserne, men som alene vedrører visse individuelle lægemidler og hverken finder anvendelse på alle lægemidler eller på bestemte kategorier af lægemidler, selv om de garantier, der ifølge denne artikel er knyttet til en foranstaltning om prisstop som den omhandlede, for en sådan foranstaltning synes at være uden betydning eller genstand?

⁽¹⁾ EFT 1989, L 40, s. 8.

Appel iværksat den 20. januar 2022 af Liam Jenkinson til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidet Afdeling) den 10. november 2021 i sag T- 602/15 RENV, Jenkinson mod Rådet m.fl.

(Sag C-46/22 P)

(2022/C 119/39)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Liam Jenkinson (ved advocate N. de Montigny)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Eulex Kosovo

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge, og den appellerede dom ophæves.
- Domstolen træffer afgørelse i sagen, og appellants påstande i sagen i første instans tages til følge.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til afgørelse.
- De appelindstævnte tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen og hver af de forudgående sager (sag T-602/15, sag C-43/17 P og sag T-602/15 RENV).

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende om fejlagtig fortolkning af de nedlagte påstande og fremsatte anbringender, for så vidt som Retten ikke foretog en prøvelse af alle de påstande, der var støttet på en ulovlighedsindsigelse.

Andet anbringende om, at Retten foretog en begrænsning af de af appellanten anførte faktiske og retlige betragtninger og derved af sagens genstand, idet den udelukkende vurderede appellants sidste ansættelse ved Eulex Kosovo-missionen.

Tredje appelanbringende vedrører den appellerede dom, for så vidt som den første principale påstand derved blev forkastet.

Fjerde anbringende om forkert anvendelse af princippet om ligebehandling af Unionens ansatte og om tilsidesættelse af artikel 336 TEUF, idet Retten begrænsede EU-lovgivers hensigt om at tilbyde alle lønmodtagere en social minimumssikring. Appellanten har anført, at Retten ligeledes tilsidesatte retsstatsbegrebet ved at udelukke, at de appelindstævnte på nogen måde var ifaldet ansvar uden for kontraktforhold.

Det femte anbringende vedrører afvisningen fra realitetsbehandling af den tredje påstand, det blev nedlagt subsidiært i første instans. Retten burde under alle omstændigheder ex officio have prøvet visse spørgsmål om grundlæggende retsprincipper og foretaget en bedømmelse af sagens realitet.

RET TEN

Rettens dom af 26. januar 2022 — Mylan IRE Healthcare mod Kommissionen

(Sag T-303/16) ⁽¹⁾

[Humanmedicinske lægemidler – lægemidler til sjældne sygdomme – markedsføringstilladelser for lægemidlerne Tobramycin VVB og relaterede navne – fravigelse fra den eksklusive ret på markedet for Tobipodhaler, som indeholder det virksomme stof tobramycin – artikel 8, stk. 3, litra c), i forordning (EF) nr. 141/2000 – begrebet »væsentlig gavn« – begrebet »klinisk overlegenhed« – artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, litra d), i forordning (EF) nr. 847/2000 – pligt til at udvise omhu – åbenbart urigtigt skøn]

(2022/C 119/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mylan IRE Healthcare Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne I. Vernimme, M. Campolini og D. Gillet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og A. Sipossom befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: UAB VVB (Kaunas, Litauen) (ved advokaterne E. Rivas Alba, V. Horcajuelo Rivera og M. Martens)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 2083 final af 4. april 2016 om markedsføringstilladelserne for de humanmedicinske lægemidler »Tobramycin VVB og relaterede navne«, som indeholder det virksomme stof »tobramycin«, jf. artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Mylan IRE Healthcare Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen og UAB VVB afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med udskiftningssagen.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Rettens dom af 19. januar 2022 — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou mod Kommissionen

(Sag T-757/18) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – græske kasinoer – ordning, der pålægger en afgift på 80 % på entrépriser med forskellige beløb – sontring mellem offentlige og private kasinoer – klage – afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og ulovlig og anordnet tilbagesøgt – afgørelsen annulleres ved Rettens dom – afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte – annullationssøgsmål – anfægtelig retsakt – formalteten – ret til forsvar)

(2022/C 119/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Koinopraxia Touristiki Loutrakiou AE OTA — Loutraki AE — Klab Otel Loutraki Kazino Touristikos kai Xenodocheiakos Epicheiriseis AE (Loutraki, Grækenland) (ved advokaterne S. Pappas og A. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki AE (Maroussi, Grækenland) og Elliniko Kazino Parnithas AE (Maroussi) (ved advokaterne N. Niejahr, B. Hoorelbeke, I. Drillerakis og E. Rantos)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2018/1575 af 9. august 2018 om Grækenlands foranstaltninger over for visse græske kasinoer SA.28973 — C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009) (EUT 2018, L 262, s 61).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Koinopraxia Touristiki Loutrakiou AE OTA — Loutraki AE — Klub Otel Loutraki Kazino Touristikos kai Xenodocheiakos Epicheiriseis AE betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 72 af 25.2.2019.

Rettens dom af 19. januar 2022 — Deutsche Telekom mod Kommissionen

(Sag T-610/19) (¹)

[Annullations- og erstatningssøgsmål – konkurrence – misbrug af dominerende stilling – det slovakiske marked for højhastigheds telekommunikationstjenester – afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 102 TEUF og EØS-aftalens artikel 54 – dom, hvorved afgørelsen annulleres delvis, og den pålagte bøde nedsættes – Kommissionens afslag på betaling af morarenter – artikel 266 TEUF – artikel 90, stk. 4, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder – fratagelse af rådigheden over den med urette betalte bøde – tab af indtægter – morarenter – satser – skade]

(2022/C 119/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Telekom AG (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne P. Linsmeier, U. Soltész, C. von Köckritz og P. Lohs)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og L. Wildpanner, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til dels artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 28. juni 2019 om afslag på betaling af morarenter af hovedbeløbet af den del af den bøde, som blev tilbagebetalt efter dom af 13. december 2018, Deutsche Telekom mod Kommissionen (T-827/14, EU:T:2018:930), dels i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for indtægtstab forårsaget af fratagelsen af rådigheden over dette hovedbeløb og, subsidiært, om erstatning for skaden som følger af Kommissionens afslag på betaling af morarenter af dette beløb.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Deutsche Telekom AG 1 750 522,83 EUR i erstatning for den lidte skade.

- 2) Den i punkt 1 nævnte erstatning forhøjes med morarenter fra datoen for afsigelsen af nærværende dom, og indtil fuld betaling sker, til den sats, som Den Europæiske Centralbank (ECB) anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.
- 3) Kommissionens afgørelse af 28. juni 2019 om afslag på betaling af morarenter til Deutsche Telekom fra den 16. januar 2015 til den 19. februar 2019 af hovedbeløbet af den bøde, som blev tilbagebetalt efter dom af 13. december 2018, Deutsche Telekom mod Kommissionen (T-827/14, EU:T:2018:930), annulleres.
- 4) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 5) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Deutsche Telekom afholdte omkostninger.
- 6) Deutsche Telekom bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 28.10.2019.

Rettens dom af 26. januar 2022 — Unger Marketing International mod EUIPO — Orben Wasseraufbereitung (Vandrensere)

(Sag T-325/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – design, der gengiver en vandrenser – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 – ugyldighedserklæring]

(2022/C 119/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Unger Marketing International, LLC (Bridgeport, Connecticut, De Forenede Stater) (ved advokat C. Schulte)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, D. Hanf og J. Ivanauskas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Orben Wasseraufbereitung GmbH & Co. KG

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. februar 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 740/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Orben Wasseraufbereitung og Unger Marketing International.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Unger Marketing International, LLC betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 3.8.2020.

Rettens dom af 12. januar 2022 — 1031023 B.C. mod EUIPO — Bodegas San Valero (Gengivelse af en cirkel tegnet med pensel)

(Sag T-366/20) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver en cirkel tegnet med pensel – det ældre nationale figurmærke ORIGIUM 1944 – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2022/C 119/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: 1031023 B.C. Ltd (Richmond, British Colombia, Canada) (ved advokat M. González Gordon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Bodegas San Valero, S. Coop. (Cariñena, Spanien) (ved advokat J. García Domínguez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. marts 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2142/2019-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Bodegas San Valero og 1031023 B.C.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) 1031023 B.C. bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Bodegas San Valero, S. Coop afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 3.8.2020.

Rettens dom af 19. januar 2022 — Tecnica Group mod EUIPO — Zeitneu (Formen på en støve)

(Sag T-483/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke – formen på en støve – erklæring om delvis ugyldighed – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – EU-varemærkedomstoles afgørelser i søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger krænkelse – retskraft]

(2022/C 119/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tecnica Group SpA (Giavera del Montello, Italien) (ved advokat C. Sala)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zeitneu GmbH (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne K. Dumoulin, F. Hagemann, M. Giorcelli og M. Venturello)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. maj 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1093/2019-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Zeitneu og Tecnica Group

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tecnica Group SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og af Zeitneu GmbH afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 320 af 28.9.2020.

Retten dom af 26. januar 2022 — Kedrion mod EMA

(Sag T-570/20) (¹)

(Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – indsamling og behandling af plasma – Plasma Master File – afslag på aktindsigt – undtagelse vedrørende beskyttelsen af en tredjemands forretningsmæssige interesser – fejlagtig fastlæggelse af begæringens genstand – forpligtelse til at begrunde afslaget på aktindsigt specifikt og konkret)

(2022/C 119/46)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kedrion SpA (Barga, Italien) (ved advokat V. Salvatore)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (ved S. Marino og C. Schultheiss, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Baxter AG (Wien, Østrig) og Baxter Manufacturing SpA (Cittaducale, Italien) (ved advokat F. Borrás Pieri, solicitor A. Denoon og barrister C. Thomas)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af EMA's afgørelse af 10. juli 2020 om afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i listen over centre for indsamling og behandling af blod, som fremgår af medicinalvirksomheden Takedas Plasma Master File.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Lægemiddelagenturs (EMA) afgørelse af 10. juli 2020 om afslag på Kedrion SpA's begæring om aktindsigt i listen over centre for indsamling og behandling af blod, som fremgår af medicinalvirksomheden Takedas Plasma Master File, annulleres.
- 2) EMA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kedrion afholdte omkostninger.
- 3) Baxter AG og Manufacturing SpA bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 371 af 3.11.2020.

Rettens dom af 26. januar 2022 — MN mod Europol(Sag T-586/20) ⁽¹⁾**(Personalesag – midlertidigt ansatte – ikke-forlængelse af en tidsbegrænset kontrakt for en tidsbegrænset periode – åbenbart urigtigt skøn)**

(2022/C 119/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: MN (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) (ved A. Nunzi, O. Sajin og C. Falmagne, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Europol's afgørelse af 6. marts 2020 om ikke at forlænge sagsøgerens ansættelseskontrakt for en tidsbegrænset periode, dels om erstatning for det ikke-økonomiske tab, som denne angiveligt led som følge heraf.

Konklusion

- 1) Europol frifindes.
- 2) MN betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 433 af 14.12.2020.

Rettens dom af 12. januar 2022 — MW mod Parlamentet(Sag T-630/20) ⁽¹⁾**(Personalesag – midlertidigt ansatte – politisk gruppe – afskedigelse – brud på tillidsforhold – psykisk chikane – åbenbart fejlskøn – magtfordrejning – ansvar)**

(2022/C 119/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: MW (ved advokat M. Casado García Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved I. Lázaro Betancor og N. Scafarto, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2019 om at opsigte sagsøgerens ansættelseskontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra c), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, dels om erstatning af det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt.

Konklusion

- 1) Parlamentet frifindes.
- 2) MW betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2021.

Rettens dom af 12. januar 2022 — Verelst mod Rådet(Sag T-647/20) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed – forordning (EU) 2017/1939 – udpegelse af de europæiske anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed – udpegelse af en af de kandidater, der er indstillet af Belgien – reglerne om udpegelse af europæiske anklagere)

(2022/C 119/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Michel Verelst (Éghezée, Belgien) (ved advokat C. Molitor)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Pleśniak, R. Meyer og K. Kouri, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved C. Pochet, M. Van Regemorter og M. Jacobs, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1117 af 27. juli 2020 om udpegelse af europæiske anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed (EUT 2020, L 244, s. 18), for så vidt som Yves van den Berge herved blev udpeget til europæisk anklager ved Den Europæiske Anklagemyndighed, og sagsøgerens ansøgning derved blev afslået.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Jean-Michel Verelst bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Belgien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2021.

Rettens dom af 19. januar 2022 — Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman mod EUIPO — Cirillo (POMODORO)(Sag T-76/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – ansøgning om EU-ordmærket POMODORO – reel brug af varemærket – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – skriftlig begrundelse for klagen – frist for indgivelse – artikel 58, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2018/625 – kendsgerninger og beviser, der er fremlagt for første gang for appelkammeret – artikel 27, stk. 4, i delegeret forordning 2018/625 – bevis for reel brug]

(2022/C 119/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman GbR (Tubingue, Tyskland) (ved advokat H. Hillers)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Raponi og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Francesco Cirillo (Berlin, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. november 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 715/2020-5) vedrørende en fortabelsessag mellem Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman og Francesco Cirillo.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman GbR bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 29.3.2021.

**Rettens dom af 19. januar 2022 — Construcciones Electromecánicas Sabero mod EUIPO —
Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)**

(Sag T-99/21) ⁽¹⁾

*[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket Heras Bareche – det ældre figurmærke
MAGDALENAS DeLasHeras – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU)
2017/1001]*

(2022/C 119/51)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Construcciones Electromecánicas Sabero, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre og D. Liern Cendrero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO: Magdalenas de las Heras, SA (Aranda de Duero, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. december 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1019/2020-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Magdalenas de las Heras og Construcciones Electromecánicas Sabero.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Construcciones Electromecánicas Sabero, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 19.4.2021.

Rettens dom af 12. januar 2022 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Malpricht (APIRETAL)(Sag T-160/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – ordmærke APIRETAL – fortabelseserklæring – manglende reel brug af varemærket – ingen rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (UE) 2017/1001]

(2022/C 119/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat T. González Martínez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Frydendahl og D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ingrid Malpricht (Ludwigshafen-am-Rhein, Tyskland) (ved advokat M. -C. Simon)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. januar 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1004/2020-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Ingrid Malpricht og Laboratorios Ern.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Laboratorios Ern, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 206 af 31.5.2021.

Rettens dom af 12. januar 2022 — Neolith Distribution mod EUIPO (Formen på et ornamentalt mønster)(Sag T-259/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om et EU-mønstermærke – gengivelse af et ornamentalt mønster – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2022/C 119/53)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Neolith Distribution, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. marts 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2155/2020-4) vedrørende en ansøgning om registrering af et mønstermærke, der udgøres af formen på et ornamentalt mønster, som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Neolith Distribution, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 28.6.2021.

Rettens dom af 19. januar 2022 — Estetica Group Iwona Michalak mod EUIPO (PURE BEAUTY)

(Sag T-270/21) ⁽¹⁾

**[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærke PURE BEAUTY – absolut registreringshindring –
mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]**

(2022/C 119/54)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Estetica Group Iwona Michalak (Warszawa, Polen) (ved advokat P. Gutowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. marts 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1456/2020-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet PURE BEAUTY som EU-varemærke.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Estetica Group Iwona Michalak betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

Rettens dom af 26. januar 2022 — CNH Industrial mod EUIPO (SOILXPLORER)

(Sag T-300/21) ⁽¹⁾

**[EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket SOILXPLORER – absolut registreringshindring –
beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]**

(2022/C 119/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CNH Industrial NV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat L. Axel Karnøe Søndergaard)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. marts 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 386/2021-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet SOILXPLORER som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) CNH Industrial NV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 26.7.2021.

Rettens dom af 26. januar 2022 — CNH Industrial mod EUIPO (CROPXPLOER)

(Sag T-301/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket CROPXPLOER – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]

(2022/C 119/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CNH Industrial NV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat L. Axel Karnøe Søndergaard)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. marts 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 387/2021-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet CROPXPLOER som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) CNH Industrial NV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 26.7.2021.

Rettens kendelse af 4. januar 2022 — CR og CT mod ECB

(Sag T-730/19) ⁽¹⁾

(Økonomisk og monetær politik – sagsøger, der er ophørt med at besvare Rettens henvendelser – ufornuddent at træffe afgørelse)

(2022/C 119/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: CR og CT (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ved E. Koupepidou, A. Lefterov og F. Bonnard, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECB's vurdering af 15. august 2019, hvori denne fandt, at PNB Banka AS var nødlidende eller forventeligt nødlidende som omhandlet i artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

Konklusion

- 1) Det er ufnødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Det er ufnødent at træffe afgørelse om Republikken Letlands anmodning om intervention.
- 3) CR og CT bærer deres egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Centralbank (ECB) afholdte omkostninger, bortset fra de omkostninger, der vedrører anmodningen om intervention.
- 4) CR og CT samt ECB og Republikken Letland bærer hver især de omkostninger, som de har haft i forbindelse med anmodningen om intervention.

(¹) EUT C 27 af 27.1.2020.

Rettens kendelse af 19. januar 2022 — FC mod EASO

(Sag T-148/20) (¹)

(Annullationssøgsmål – personalesag – midlertidigt ansatte – afslag på at udlevere et bevis for vandel og hæderlighed – afvisning af at acceptere en tilbagetrækning af opsigelsen – rent bekræftende retsakt – klagefrist – den administrative procedure ulovlig – afvisning – erstatningssøgsmål – tæt forbundet med påstanden om annullation – afvisning)

(2022/C 119/58)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: FC (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) (ved P. Eyckmans og M. Stamatopoulou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Guillerme og T. Bontinck)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af EASO's afgørelse af [fortroligt], om afvisning af at acceptere sagsøgerens tilbagetrækning af hendes opsigelse og om afslag på ansøgningen om at få udleveret et bevis for vandel og hæderlighed, samt af afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage over denne, dels om erstatning af det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) FC betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 175 af 25.5.2020.

Rettens kendelse af 21. december 2021 — Luna Italia mod EUIPO — Luna (LUNA SPLENDIDA)(Sag T-571/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket LUNA SPLENDIDA – det ældre EU-figurmærke Luna – relativ registreringshindring – artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2022/C 119/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Luna Italia Srl (Cantù, Italien) (ved advokat N. Papakostas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtiget)

Den anden par i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Luna AE (Agios Stefanos, Grækenland) (ved advokat M. Sioufas)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. juni 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1895/2019-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Luna og Luna Italia.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den er retligt ugrundet.
- 2) Luna Italia Srl bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Luna AE afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 8.2.2021.

Rettens kendelse af 22. december 2021 — Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen(Sag T-604/20) ⁽¹⁾

(Dumping – import af ekstruderet aluminium med oprindelse i Kina – retsakt, som gør importen til genstand for registrering – midlertidig antidumpingtold – ophævelse af registreringspligten – endelig antidumpingtold – søgsmålsinteresse ophørt – uforment at træffe afgørelse)

(2022/C 119/60)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd (Qingyuan, Kina) og Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd (Yuan Tan Town, Kina) (ved advokaterne M. Maresca, C. Malinconico, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico, G. La Malfa Ribolla, D. Guardamagna og M. Guardamagna)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved Luengo, P. Němečková og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sag anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1215 af 21. august 2020 om at gøre importen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina til genstand for registrering (EUT 2020, L 275, s. 16).

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd og Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Guangdong Haomei New Materials, Guangdong King Metal Light Alloy Technology, Kommissionen og Co Airoldi Metalli SpA bærer hver deres egne omkostninger afholdt i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 390 af 16.11.2020.

Rettens kendelse af 22. december 2021 — Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen

(Sag T-725/20) ⁽¹⁾

(Dumping – import af ekstruderet aluminium med oprindelse i Kina – retsakt om indførelse af midlertidig antidumpingtold – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – forberedende retsakt – afvisning – endelig antidumpingtold – søgsmålsinteresse ophørt – uforholdent at træffe afgørelse)

(2022/C 119/61)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd (Qingyuan, Kina) og Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd (Yuan Tan Town, Kina) (ved advokaterne M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico og G. La Malfa Ribolla)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Luengo, P. Němečková og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1428 af 12. oktober 2020 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2020, L 336, s. 8) og subsidær påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd og Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 8.2.2021.

Rettens kendelse af 17. januar 2022 — Car-Master 2 mod Kommissionen(Sag T-743/20) ⁽¹⁾

(Konkurrence – karteller – markedet for reparation af motorkøretøjer i Polen – afgørelse om afvisning af en klage – artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 – en national konkurrencemyndigheds behandling af sagen – søgsmål, der er retligt ugrundet)

(2022/C 119/62)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Car-Master 2 sp. z o.o. sp.k. (Kraków, Polen) (ved advokat M. Miśkiewicz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Meessen, J. Szczodrowski og I. Zaloguin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 7369 final af 22. oktober 2020 (sag AT.40665 — Toyota Motor Poland) om afvisning af en klage indgivet af sagsøgeren vedrørende angivelige overtrædelser af artikel 101 TEUF.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet den er åbenbart retligt ugrundet.
- 2) Car-Master 2 sp. z o.o. sp.k. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 1.3.2021.

Rettens kendelse af 14. december 2021 — McCord mod Kommissionen(Sagerne T-161/21 og T-161/21 AJ I) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – passivitetssøgsmål – udkast til Kommissionens forordning om at gøre udførslen fra Unionen af visse varer betinget af fremlæggelse af en udførselstilladelse – Kommissionens forslag om at gøre udførslen af vacciner mod covid-19 til Nordirland betinget af fremlæggelse af en udførselstilladelse under henvisning til artikel 16 i protokollen om Irland/Nordirland til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab – manglende offentliggjort politik for de omstændigheder, hvorunder Unionen iværksætter nævnte protokols artikel 16 – delvist åbenbart afvisningsgrundlag – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2022/C 119/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Raymond Irvine McCord (Belfast, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland) (ved solicitor C. O'Hare)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Krämer og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af udkastet af 29. januar 2021 til Kommissionens forordning om bl.a. at gøre udførslen af vacciner mod covid-19 til Nordirland betinget af fremlæggelse af en udførselstilladelse under henvisning til artikel 16 i protokollen om Irland/Nordirland til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 7) og af Kommissionens afgørelse om ikke at offentliggøre en politik for de omstændigheder, hvorunder Unionen iværksætter nævnte protokols artikel 16, dels søgsmål støttet på artikel 265 TEUF med påstand om at det bliver fastslået, at Kommissionen på ulovlig vis afholdte sig fra at iværksætte og offentliggøre en sådan politik.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling, og idet den er retligt ugrundet
- 2) Ansøgningen om retshjælp afslås.
- 3) Raymond Irvine McCord betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 28.6.2021.

Rettens kendelse af 21. december 2021 — Kewazo mod EUIPO (Liftbot)

(Sag T-205/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Liftbot – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2022/C 119/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kewazo GmbH (Garching, Tyskland) (ved advokat P. Baronikians)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. februar 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1160/2020-5) vedrørende en ansøgning om registrering af Liftbot som EU-ordmærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Kewazo GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 7.6.2021.

Rettens kendelse af 22. december 2021 — D&A Pharma mod EMA

(Sag T-381/21) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse for lægemidlet Hopveus – nedlæggelse af en stående videnskabelig rådgivende gruppe – manglende søgsmålsinteresse – afvisning)

(2022/C 119/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Debregeas et associés Pharma (D&A Pharma) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne N. Viguié og D. Krzisch)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (ved C. Bortoluzzi, H. Kerr, S. Marino og S. Drosos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af EMA's afgørelse om nedlæggelse af den videnskabelige rådgivende gruppe vedrørende psykiatri under Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler, som det indirekte kom frem ved den offentlige indkaldelse af interessetilkendegivelser for eksperter til at blive medlem af EMA's videnskabelige rådgivende grupper og ved pressemeddelelsen fra EMA den 5. maj 2021.

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Det er uforholdt at træffe afgørelse vedrørende Europa-Parlamentets anmodning om intervention.
- 3) Debregeas et associés Pharma (D&A Pharma) betaler sagsomkostningerne.
- 4) Parlamentet bærer sine egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 16.8.2021.

Rettens kendelse af 4. januar 2022 — Vivostore mod EUIPO — Linda (VIVO LIFE)

(Sag T-540/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforholdt at træffe afgørelse)

(2022/C 119/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vivostore Ltd (Winscombe, Det Forenede Kongerige) (ved advokat T. Urek)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Eberl og E. Markakis, som befuldmægtigede)

Den anden part parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Linda AG (Köln, Tyskland) (ved advokat I. Jung)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. juli 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1587/2020-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Linda og Vivostore.

Konklusion

- 1) Det er uforholdt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Vivostore Ltd og Linda AG bærer deres egne omkostninger og betaler hver især halvdelen af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 25.10.2021.

Rettens kendelse af 21. januar 2022 — Santos mod EUIPO (Formen af en citruspresser)(Sag T-574/21) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforment at træffe afgørelse)**

(2022/C 119/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Santos (Vaulx-en-Velin, Frankrig) (ved advokat C. Bey)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. juli 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 281/2020-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt tegn, der udgøres af formen af en citruspresser, som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Santos afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 15.11.2021.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. december 2021 — Civitta Eesti mod Kommissionen

(Sag T-665/21 R)

(Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – juridisk, socio-økonomisk og teknisk bistand på området for energi, mobilitet og transport – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)

(2022/C 119/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Civitta Eesti AS (Tartu, Estland) (ved advokat C. Ginter)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. André og S. Romoli, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 12. oktober 2021 om afvisning af sagsøgerens bud for delaftale 5 i udbudsproceduren MOVE/2020/OP/0008, om udsættelse af underskrivelse af de kontrakter, som skal indgås mellem Kommissionen og de andre tilbudsgivere vedrørende delaftale 5 i nævnte procedure, og i givet fald om udsættelse af gennemførelsen af disse kontrakter.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

- 2) Kendelsen af 22. oktober 2021, Civitta Eesti mod Kommissionen (sag T-665/21 R), ophæves.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. januar 2022 — ICA Traffic mod Kommissionen

(Sag T-717/21 R)

(Særlige rettergangsformer – offentlige kontrakter – levering af desinfektionsrobotter – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)

(2022/C 119/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ICA Traffic GmbH (Dortmund, Tyskland) (ved advokaterne S. Hertwig og C. Vogt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Mantl, B. Araujo Arce og M. Ilkova, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om, dels at Kommissionen pålægges ikke at fortsætte den ved pressemeddelelse af 21. september 2021 meddelte erhvervelse af yderligere 100 desinfektionsrobotter i henhold til indgåelsen af en af rammaftalerne om levering af maksimalt 200 desinfektionsrobotter, dels om vedtagelse enhver anden foreløbig foranstaltning, som er påkrævet for at opretholde status quo.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. januar 2022 — Společnost pro eHealth databáze mod Kommissionen

(Sag T-731/21 R)

(Særlige rettergangsformer – tilskudsaf tale indgået som led i rammeprogrammet for innovation og konkurrenceevne (2007-2013) – tilbagesøgning af udbetalte midler – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2022/C 119/70)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Společnost pro eHealth databáze, a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat P. Konečný)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Estrada de Solà, B. Araujo Arce og J. Hradil, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse C(2021) 6597 af 2. september 2021 om tilbagesøgning hos sagsøgeren af et beløb på 861 263 EUR med tillæg af morarenter og et beløb for hver dags forsinkelse fra den 1. oktober 2021.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 10. januar 2022 — uwe JetStream mod EUIPO (JET STREAM)

(Sag T-14/22)

(2022/C 119/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: uwe JetStream GmbH (Schwäbisch Gmünd, Tyskland) (ved advokat J. Schneider)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket JET STREAM — registreringsansøgning nr. 20 809 111

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. november 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1092/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse og afgørelsen af 15. december 2020 og af 29. april 2021 fra den afdeling ved EUIPO, der traf afgørelse i første instans, annulleres.
- Udvidelsen af beskyttelsen for den internationale registrering nr. 0809111 tillades med henblik på dennes registrering i Den Europæiske Union.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 18. januar 2022 — Polynt mod ECHA

(Sag T-29/22)

(2022/C 119/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Polynt SpA (Scanzorosciate, Italien) (ved advokaterne C. Mereu og S. Abdel-Qader)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annulatio af afgørelsen truffet af ECHA's klageudvalg den 9. november 2021 i sag A-009-2020.
- Det fastslås — eller ECHA tilpligtes at vedtage en ny afgørelse, hvori det fastslås — at sagsøgeren fritages fra forpligtelsen til at give ECHA yderligere oplysninger efter indstillingen af produktionen på grund af force majeure, og

- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne samt at betale appellantens omkostninger i sagen for klageudvalget og at refundere de udgifter, der blev betalt under disse sager.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at klageudvalget begik en retlig fejl, da det fastslog, at ophøret af produktionen af stoffet 1,3-dioxo-2-benzofuran-5-carboxylic acid med nonan-1-ol (EC nummer 941-303-6) (herefter »stoffet«) på grund af force majeure ikke fritager sagsøgeren fra forpligtelsen til at fremlægge de oplysninger, der er anmodet om i den oprindelige afgørelse om kontrol vedrørende stoffet.
2. Andet anbringende om, at klageudvalget gengav bevismaterialet i sagsakterne urigtigt og på dette grundlag i) nåede frem til en urigtig retlig konklusion og ii) forlangte, at sagsøgeren fremlagde beviser med henvisning til ubegrundede hypoteser.
3. Tredje anbringende om, at klageudvalget foretog en forkert fortolkning og anvendelse af artikel 42, stk. 1, og artikel 50, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1907/2006 (»REACH«) ⁽¹⁾.
4. Fjerde anbringende om, at klageudvalget fortolkede og anvendte artikel 5 og artikel 6 i REACH forkert.
5. Femte anbringende om, at klageudvalget med urette fandt, at retningslinjerne på ECHA's websted om konsekvenserne af et ophør af produktionen ikke gav sagsøgeren præcise forsikringer og at ECHA ikke tilsidesatte retssikkerhedsprincippet og princippet om berettigede forventninger.
6. Tredje anbringende om, at klageudvalget fortolkede og anvendte proportionalitetsprincippet og retten til god forvaltning forkert.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006 L 396, s. 1).

Sag anlagt den 18. januar 2022 — Sanoptis mod EUIPO — Sanoptis Pharma (SANOPTIS)

(Sag T-30/22)

(2022/C 119/73)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sanoptis Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat S. Rost)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sanoptis Pharma sp. z o.o. (Warszawa, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sanoptis Sàrl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SANOPTIS — registreringsansøgning nr. 17 934 770

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. november 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 850/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de omkostninger, der er afholdt af sagsøgeren
- Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ved ikke at have begrundet den anfægtede afgørelse
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. januar 2022 — Vallegre mod EUIPO — Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA)**(Sag T-33/22)**

(2022/C 119/74)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Vallegre, Vinhos do Porto, SA (Sabrosa, Portugal) (ved advokaterne E. Armero Lavie og G. Marín Raigal)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Joseph Phelps Vineyards LLC (St. Helena, Californien, De forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Vallegre, Vinhos do Porto, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket PORTO INSÍGNIA — registreringsansøgning nr. 16 393 688

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. oktober 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 894/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ved urigtig bedømmelse af de omtvistede varemærker.
-

Sag anlagt den 20. januar 2022 — Kaminski mod EUIPO — Polfarmex (SYRENA)**(Sag T-35/22)**

(2022/C 119/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arkadiusz Kaminski (Etobicoke, Ontario, Canada) (ved advokaterne W. Trybowski, E. Pijewska og M. Mazurek)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Polfarmex S.A. (Kutno, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Arkadiusz Kaminski

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket SYRENA — EU-varemærke nr. 9 262 767

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. oktober 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO i de forenede sager R 1952/2020-1 og R 1953/2020-1

Påstande

- Den del af den anfægtede afgørelse, som vedrører klagen i sag R-1952/2020-1, ændres, dvs., for så vidt angår punkt 2, 3, 4 og 6 i den anfægtede afgørelses konklusion: klagen i sag R 1952/2020-1 afslås, det fastslås, at varemærket »SYRENA« (EU-varemærke nr. 9 262 767) forbliver registreret for »biler« i klasse 12, og Polfarmex S.A. tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med klagesagen i sag R 1952/2020-1
- EUIPO og Polfarmex tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært:

- Den anfægtede afgørelse annulleres i det omfang, som fremgår ovenfor, dvs. for så vidt som appelkammeret erklærede varemærket »SYRENA« (EU-varemærke nr. 9 262 767) fortabt for »biler«, bortset fra »biler til motorløb« i klasse 12
- EUIPO og Polfarmex tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 72, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, og artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. januar 2022 — Sanrio mod EUIPO — Miroglio Fashion (SANRIO CHARACTERS)**(Sag T-43/22)**

(2022/C 119/76)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Sanrio Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ved advokat V. Schmitz-Fohrmann)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Miroglio Fashion Srl (Alba, Italien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Sanrio Co. Ltd*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket SANRIO CHARACTERS — registreringsansøgning nr. 12 565 974*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 16. november 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2460/2020-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres i det omfang, der blev givet medhold i indsigelsen og EU-varemærkeansøgning nr. 12 565 974 blev afslået, og indsigelsen forkastes i sin helhed.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Appelkammeret foretog en urigtig samlet bedømmelse af risikoen for forveksling mellem varemærkerne.

Sag anlagt den 24. januar 2022 — International Masis Tabak mod EUIPO — Philip Morris Brands (Gengivelse af en pakke cigaretter)**(Sag T-44/22)**

(2022/C 119/77)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* International Masis Tabak LLC (Masis, Armenien) (ved advokaterne C. Bercial Arias og K. Dimidjian Lecompte)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Philip Morris Brands Sàrl (Neuchâtel, Schweiz)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* International Masis Tabak LLC

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket (Gengivelse af en pakke cigaretter) — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret nr. 1 434 506

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. november 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 261/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. januar 2022 — Santos mod EUIPO (Formen på en citruspresse)

(Sag T-51/22)

(2022/C 119/78)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Santos (Vaulx-en-Velin, Frankrig) (ved advokat C. Bey)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om tredimensionalt EU-varemærke (Formen på en citruspresse) med påberåbelse af farverne (gul Pantone 1235 C; grøn NCS S 3050-G50Y) — registreringsansøgning nr. 18 005 754

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. november 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 281/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Første Appellkammer ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 165, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, artikel 36 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 og artikel 7 i præsidiet for appelkamrenes afgørelse 2020-7 om tilrettelæggelse af arbejdet i kamrene
 - Tilsidesættelse af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 23. januar 2022 — Swords mod Kommissionen og ECDC**(Sag T-55/22)**

(2022/C 119/79)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Patrick Swords (Dublin, Irland) (ved barrister-at-law G.M. Byrne)*Sagsøgte:* Europa-Kommissionen og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)**Sagsøgerens påstande**

- Annulatio af ECDC's risikovurdering af 24. november 2021, af ECDC's udtalelse af 24. november 2021, af ECDC's risikovurderinger af 26. november 2021 og 2. december 2021 og af ECDC's risikovurdering af 15. december 2021.
- Det fastslås, at Kommissionens meddelelse til Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 1. december 2021 samt det koordinerede tiltag fra Kommissionen og Udvalget for Sundhedssikkerhed af 10. december 2021 ikke finder anvendelse i henhold til artikel 277 TEUF.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at ECDC undlod at overholde væsentlige processuelle krav, herunder dets egne interne regler og kodeks for god forvaltningsskik. Det gøres gældende, at ECDC bortså fra anerkendt risikovurderingsmetode, ikke opfyldte nødvendige standarder, herunder standarder for videnskabelig ekspertise og uafhængighed, og undlod at opfylde dets lovbestemte forpligtelser ved udarbejdelsen og offentliggørelsen af de anfægtede retsakter. Det gøres endvidere gældende, at de omtvistede risikovurderingsrapporter er groft vildledende og overdrevne pessimistiske, idet retsvirkningerne heraf var forudsigelige for ECDC og på forhånd givet henset til den tillid, som både Unionens institutioner og medlemsstater havde til disse rapporter.
2. Andet anbringende om, at ECDC tilsidesatte EU-traktaterne, bortså fra retsregler, tilsidesatte hans grundlæggende rettigheder ved ikke at udføre sine opgaver og opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-traktaterne ved udarbejdelsen og offentliggørelsen af de anfægtede retsakter.
3. Tredje anbringende om, at ECDC ved udarbejdelsen og offentliggørelsen af de anfægtede retsakter tilsidesatte generelle UU-retlige principper, herunder proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af de berettigede forventninger, samt tilsidesatte sagsøgerens grundlæggende rettigheder.
4. Fjerde anbringende om, at ECDC anvendte sine beføjelser fejlagtigt.
5. Sagsøgeren har også rejst indsigelse om manglende anvendelighed, i henhold til artikel 277 TEUF, for så vidt angår Kommissionens meddelelse til Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 1. december 2021 samt Kommissionens og Udvalget for Sundhedssikkerheds koordinerede tiltag af 10. december 2021. Det gøres gældende, at eftersom de førnævnte retsakter blev udarbejdet og offentliggjort på basis af den anfægtede risikovurdering fra ECDC følger det heraf, er de ulovlige.

Sag anlagt den 28. januar 2022 — Ungarn mod Kommissionen**(Sag T-57/22)**

(2022/C 119/80)

Processprog: ungarsk

Parter*Sagsøger:* Ungarn (ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/2020 af 17. november 2021 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt angår den del, som vedrører Ungarn, som udelukker den finansielle støtte for regnskabsåret 2018-2019, og som omfatter mangler i gennemførelsen af hovedkontrollerne »[k]ontrol med henblik på at fastslå adgangen til den støtte, der ansøges om« og »[k]orrekt beregning af støtten, inklusive administrative nedsættelser og sanktioner«, fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den ungarske regering har anført, at Ungarn ikke har tilsidesat bestemmelserne vedrørende kontrollen med henblik på at fastslå adgangen til den støtte, der ansøges om, og at der ikke er sket en ukorrekt beregning af værdien af produktionen markedsført af hver producentorganisation. Den af Ungarn anvendte praksis er i overensstemmelse med artikel 42 og artikel 50, stk. 7, i forordning nr. 543/2011 ⁽²⁾. Det kan heller ikke lægges til grund, at der foreligger mangler i forbindelse med kontrollen af støtteberettigelsen af driftsprogrammerne, og den ungarske regering har handlet i overensstemmelse med artikel 104, stk. 2, i forordning nr. 543/2011.

Ungarn har anvendt passende korrigerende foranstaltninger i forbindelse med vurderingerne af den anden mangel i gennemførelsen af hovedkontrollen (»korrekt beregning af støtten, inklusive nedsættelser og administrative sanktioner«), og derfor er der ikke grundlag for anvendelsen af en finansiell korrektion med hensyn til udgifterne vedrørende regnskabsårene 2018 og 2019.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 413, s. 10.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7.6.2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT 2011, L157, s. 1).

Sag anlagt den 31. januar 2022 — OD mod Eurojust**(Sag T-61/22)**

(2022/C 119/81)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* OD (ved advokat N. de Montigny)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af afgørelsen af 17. juni 2021.

- Om fornødent annullation af afgørelsen af 21. oktober 2021, for så vidt som denne indeholder en supplerende begrundelse.
- Eurojust tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 35 000 EUR efter ret og billighed for psykologiske, økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af afgørelsen om omplacering har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af det fortrolighedsprincip, der er forbundet med ansøgningen om bistand, og om tilsyneladende manglende upartiskhed ved Eurojust's behandling af hendes sag.
2. Andet anbringende om, at den administrative direktør var inkompetent, da han traf den anfægtede afgørelse, som følge af dennes situation med interessekonflikt, som følge af dennes manglende upartiskhed over for sagsøgeren, eller i det mindste tilsyneladende manglende upartiskhed, og som følge af tilsidesættelsen af reglerne om erstatning af en ansættelsesmyndighed i tilfælde af manglende kompetence til at handle.
3. Tredje anbringende om, at den administrative direktør begik proceduremisbrug og magtfordrejning.
4. Fjerde anbringende om, at omplaceringen, som angiveligt skete i tjenestens interesse, blev foretaget i strid med omsorgspligten, uden at tage hensyn til hverken den ansattes eller tjenestens interesse, uden overholdelse af retten til at blive hørt og uden overholdelse af kravet om begrundelse af den afgørelse, der berører den pågældende ansattes interesser.

Rettens kendelse af 21. december 2021 — El Corte Inglés mod EUIPO — Europull (GREEN COAST)

(Sag T-361/20) ⁽¹⁾

(2022/C 119/82)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 3.8.2020.

Rettens kendelse af 21. december 2021 — Senseon Tech mod EUIPO — Accuride International (SENSEON)

(Sag T-724/20) ⁽¹⁾

(2022/C 119/83)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 8.2.2021.

**Rettens kendelse af 27. januar 2022 — About You mod EUIPO — Safe 1 Immobilieninvest (Y/O/U),
(Y/O/U YOUR ORIGINAL U) og (/Y/O/U YOUR ORIGINAL U)**

(Forenede sager T-23/21, T-50/21 og T-51/21) ⁽¹⁾

(2022/C 119/84)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 8.3.2021.

Rettens kendelse af 13. januar 2022 — Flybe mod Kommissionen

(Sag T-380/21) ⁽¹⁾

(2022/C 119/85)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 338 af 23.8.2021.

Rettens kendelse af 20. januar 2022 — Tralux m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-488/21) ⁽¹⁾

(2022/C 119/86)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 422 af 18.10.2021.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA